

Fremsat den 8. oktober 2020 af ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling (Mogens Jensen)

Forslag

til

Lov om ændring af økologiloven

(Justering af regler vedrørende økologiforordningen, sanktionsskærpeelse, indhentning af oplysninger fra andre myndigheder med henblik på udarbejdelse af bedre risikovurdering m.v.)

§ 1

I økologiloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 39 af 15. januar 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes efter »fødevarer«: », samt visse andre produkter med tæt forbindelse til landbruget, som er opført på listen i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter«.

2. *Overskriften* til kapitel 2 affattes således:

»Kapitel 2

Rådgivende udvalg m.v.«

3. § 4 affattes således:

»§ 4. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan nedsætte rådgivende udvalg eller grupper, der skal følge udviklingen i økologisektoren, og som kan rådgive ministeren.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte nærmere regler for udvalg eller grupper nedsat efter stk. 1.«

4. *Overskriften* før § 5 ophæves.

5. § 5 ophæves.

6. *Overskriften* til kapitel 4 affattes således:

»Kapitel 4

Certificering, godkendelse og registrering«.

7. *Overskriften* før § 7 ophæves.

8. § 7 affattes således:

»§ 7. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om certificering, godkendelse og registrering af økologiske virksomheder, herunder om betingelser og vilkår for registrering og ejerskifte.«

9. *Overskriften* før § 8 ophæves.

10. § 8 ophæves.

11. *Overskriften* før § 9 ophæves.

12. § 9 ophæves.

13. *Overskriften* før § 10 ophæves.

14. § 10 ophæves.

15. *Overskriften* før § 11 ophæves.

16. § 11 ophæves.

17. I *overskriften* før § 12 ændres »autorisation« til: »certificering«.

18. I § 12, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »efter § 10, stk. 1-4, og § 11, stk. 2, kan af autorisationsindehaveren« til: »om tilbagekaldelse af certificering, som er truffet efter Den Europæiske Unions forordninger om forhold, der er omfattet af denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov, kan af indehaveren af certificeringen«.

19. I § 12, *stk. 1, 2. pkt.* og *3. pkt.*, ændres »autorisationsindehaveren« til: »indehaveren af certificeringen«.

20. I § 15 a, *stk. 1*, ændres »lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov« til: »lov, af regler udstedt i medfør af denne lov eller af bestemmelser i Den Europæiske Unions forordninger om forhold omfattet af denne lov«.

21. I § 16, stk. 1, ændres »udgifter« til: »omkostninger«.

22. I § 16, stk. 1, ændres »autorisation« til: »certificering«.

23. Efter § 17 indsættes før overskriften før § 18:

»Samkøring af oplysninger fra andre myndigheder

§ 17 a. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan indhente de oplysninger hos andre offentlige myndigheder, der er nødvendige for at kontrollere, at denne lov eller de i medfør af loven fastsatte regler eller Den Europæiske Unions forordninger om forhold, der er omfattet af denne lov, overholdes, bl.a. med henblik på registersamkøring og sammenstilling af oplysninger i kontroløjemed, herunder oplysninger om skatteforhold.«

24. I § 18 a, stk. 1, ændres »lov eller regler udstedt i medfør heraf« til: »lov, regler udstedt i medfør af denne lov eller i henhold til direkte anvendelige bestemmelser i Den Europæiske Unions retsakter«.

25. I § 20 ændres »Det Europæiske fællesskabs forordninger om forhold omfattet af denne lov, skal efter anmodning fra ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling eller den, ministeren bemyndiger hertil, give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som er påkrævet af hensyn til gennemførelse af kontrol efter loven« til: »Den Europæiske Unions forordninger om forhold omfattet af denne lov, skal efter anmodning fra ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling eller den, ministeren bemyndiger hertil, give alle oplysninger, herunder om økono-

miske og regnskabsmæssige forhold, som er påkrævet af hensyn til gennemførelse af kontrol efter økologilovgivningen«.

26. I § 21 indsættes efter »kan«: »træffe de afgørelser og«.

27. I § 24, stk. 1, nr. 1, ændres »overtræder § 5,« til: »undlader at efterkomme beslutninger truffet i medfør af § 13, stk. 1,«.

28. I § 24, stk. 1, nr. 3, ændres »forbud eller undlader at efterkomme påbud« til: »forbud, undlader at efterkomme påbud eller afgørelser«.

§ 2

Stk. 1. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Ministeren kan herunder fastsætte, at dele af loven træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 2. Regler fastsat i medfør af økologilovens § 7, stk. 3, jf. lovbekendtgørelse nr. 39 af 17. januar 2020, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler fastsat i medfør af denne lovs § 7. Regler om straf for overtrædelser af regler, der er fastsat i de pågældende bekendtgørelser, forbliver i kraft, indtil bekendtgørelsen ophæves eller afløses af regler fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 3. Autorisationer meddelt før tidspunktet for denne lovs ikrafttræden vedbliver at have gyldighed, indtil de bortfalder eller tilbagekaldes.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
  - 2.1. Certificering
    - 2.1.1. Gældende ret
    - 2.1.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.2. Indhentning af oplysninger fra andre myndigheder
    - 2.2.1. Gældende ret
    - 2.2.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.3. Vejledende bøder for overtrædelse af visse bestemmelser på økologiområdet
    - 2.3.1. Gældende ret
      - 2.3.1.1. Straf
      - 2.3.1.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser
      - 2.3.1.3. Den foreslåede ordning
        - 2.3.1.3.1. De enkelte kategorier af strafbare forhold
          - 2.3.1.3.1.1. Manglende meddelelse af oplysninger til kontrolmyndigheden
          - 2.3.1.3.1.2. Overtrædelse der har medført en uretmæssig fortjeneste eller besparelse
          - 2.3.1.3.1.3. Manglende dokumentation
          - 2.3.1.3.1.4. Arealovertrædelser
3. Den foreslåede ordning i forhold til databeskyttelsesforordningen
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at tilpasse økologiloven i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848 af 30. maj 2018 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 (herefter økologiforordningen).

Miljø- og Fødevareministeriet finder, at det er nødvendigt, at der sker ændringer af visse bestemmelser i økologiloven for at sikre, at denne er i overensstemmelse med økologiforordningen, herunder i nødvendigt omfang de gennemførelsesretsakter, der udstedes i medfør af forordningen. Endvidere tilgodeser udformningen af lovens bestemmelser som bemyndigelsesbestemmelser muligheden for at tilpasse lovgivningen på økologiområdet med henblik på gennemførelse

af ændrede gennemførelsesretsakter på området, som i EU-regi jævnlige justeres.

Derudover foreslås gennemført en væsentlig skærpelse af bødeniveauet for overtrædelse af visse bestemmelser om økologisk produktion, som erhvervsdrivende med ansvar for en økologisk virksomhed med jordbrugsproduktion eller produktion, import eller eksport af foder til dyr, undtagen selskabsdyr, er forpligtet til at overholde. Denne skærpelse vil omfatte overtrædelser af bestemmelser i økologiforordningen, økologiloven og bestemmelser udstedt i medfør af økologiloven. Der er behov for en skærpelse for at sikre, at sanktionerne er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelserne og har en afskrækkende virkning. Dette er ministeriet også blevet gjort opmærksom på af Rigsrevisionen i forbindelse med Rigsrevisionens undersøgelse af økologikontrollen i Landbrugsstyrelsen i efteråret 2019.

Endvidere er det af stor betydning, at der som grundlag for en effektiv risikobaseret kontrol kan fremskaffes tilstrækkelige oplysninger. Der foreslås derfor en mulighed for at indhente oplysninger hos andre myndigheder for dermed at kunne udarbejde en bedre risikovurdering, der kan understøtte planlægning og gennemførelse af henholdsvis fysisk eller administrativ kontrol.

Erfaringen med arbejdet med Det Økologiske Fødevareråd har vist, at der er behov for øget fleksibilitet, og at reguleringen af økologiområdet er så kompleks, at Det Økologiske Fødevareråd ikke i alle situationer er det mest egnede forum til at rådgive ministeren i forhold til videreudvikling af området. På denne baggrund foreslås det at ændre bestemmelsen i økologiloven om Det Økologiske Fødevareråd til en generel hjemmel for ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling til at nedsætte rådgivende udvalg, der skal følge udviklingen i økologisektoren og rådgive ministeren.

Herudover foreslås mindre ændringer af lovteknisk karakter.

Som nævnt ovenfor er formålet med lovforslaget, at tilpasse økologiloven i overensstemmelse med økologiforordningen, der fastsætter regler for økologisk produktion. Økologisk produktion er et samlet system for landbrugsdrift og fødevarereproduktion, der kombinerer bedste praksis på miljø- og klimaområdet, en høj grad af biodiversitet, bevarelse af naturressourcer og anvendelse af høje dyrevelfærdsstandarder og høje produktionsstandarder i overensstemmelse med stadig flere forbrugeres efterspørgsel efter produkter, der produceres ved anvendelse af naturlige stoffer og processer. Økologisk produktion spiller således en dobbelt rolle i samfundet, hvor den på den ene side forsyner et specifikt marked, der imødekommer forbrugernes efterspørgsel efter økologiske produkter, og på den anden side leverer offentligt tilgængelige goder, der bidrager til beskyttelsen af miljøet og dyrs velfærd samt landdistriktsudvikling.

I økologiforordningen er der fjernet en del af de undtagelsesmuligheder, der er gældende i dag, for at skabe en øget harmonisering på tværs af medlemsstaterne. Derudover giver forordningen mulighed for at gøre kontrollen mere risikobaseret end i dag.

For at efterkomme en stigende efterspørgsel efter økologiske produkter, og da det for mindre jordbrugsbedrifter kan være kompliceret, at sætte sig ind i de økologiske regler, bliver det med økologiforordningens regler muligt for erhvervsdrivende med jordbrugsproduktion og med en mindre omsætning eller et mindre produktionsareal at blive certificeret sammen i en gruppe. Dette vil lette de administrative opgaver, da grupper af erhvervsdrivende sammen kan blive certificeret og hermed være flere om at løfte de administrative opgaver.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Certificering

2.1.1. Gældende ret

I henhold til økologilovens § 7, stk. 2, kan autorisation meddeles til fysiske og juridiske personer til økologisk drift af en bestemt virksomhed. Det fremgår af bemærkningerne til loven, jf. Folketingstidende 2007-08 (2. samling), tillæg A, side 2730, at bestemmelsen kan anvendes til at meddele en autorisation til fysiske og juridiske personer til økologisk drift af en bestemt virksomhed. Det er dermed muligt, at både fysiske personer (en person, som ikke har organiseret sig i selskabsform) og juridiske personer (selskaber, f.eks. anpartsselskaber, andelsselskaber eller aktieselskaber) kan få autorisation til økologisk drift af en bestemt virksomhed. Autorisation kan således opnås af enten en navngiven fysisk person eller et selskab, hvor det for selskaber er en forudsætning, at den relevante lovgivning er overholdt, f.eks. at selskabet i henhold til selskabslovgivningen er registreret eller anmeldt som værende under registrering eller stiftelse i Økonomi- og Erhvervsministeriet, jf. Folketingstidende 2007-08 (2. samling), tillæg A, side 2730. Herved kan der meddeles autorisation til drift af en bestemt virksomhed, hvorved forstås, at der ikke er hjemmel til at meddele autorisation til f.eks. en gruppe af erhvervsdrivende, som driver flere forskellige virksomheder. Ifølge økologilovens § 7, stk. 2, kan der ske autorisation af økologiske virksomheder, til økologisk drift, som kan være produktion, opbevaring, tilberedning, import og markedsføring af økologiske jordbrugs- og fiskeriprodukter. Derudover kan en autorisation gives til enten en fysisk eller juridisk person med erhvervsadresse i Danmark, der producerer, tilbereder, emballerer, oplagrer, markedsfører eller importerer fra tredjeland eller eksporterer økologiske produkter med henblik på markedsføring.

Miljø- og fødevareministeriet udsteder autorisationer til økologiske virksomheder, jf. økologilovens § 7, stk. 1.

Administrationen af økologiloven er delt mellem Fødevarestyrelsen og Landbrugsstyrelsen. Fødevarestyrelsens beføjelser efter økologiloven fremgår af § 11 i bekendtgørelsen

om Fødevarestyrelsens opgaver og beføjelser. Landbrugsstyrelsens beføjelser efter økologiloven fremgår af § 8 i bekendtgørelsen om Landbrugsstyrelsens opgaver og beføjelser.

Fødevarestyrelsen "udsteder autorisation" (Fødevarestyrelsen udarbejder en økologirapport, som modsvarer en økologiautorisation) til økologiske virksomheder, som producerer, tilbereder, importerer m.v. fødevarer, foder med animalsk indhold, som er beregnet til hunde, katte og andre selskabsdyr, og produkter fra akvakultur, samt producenter af akvakulturdyr (fisk og skaldyr) samt tang.

Hvad angår Fødevarestyrelsens bestemmelser om økologisk storkøkkendrift, så vil disse fortsætte uændret, da økologisk storkøkkendrift er undtaget fra økologiforordningen, og derfor alene reguleres ved nationale regler.

Landbrugsstyrelsen udsteder autorisationer til to grupper af erhvervsdrivende, henholdsvis jordbrugsbedrifter og virksomheder.

Til jordbrugsbedrifter udsteder Landbrugsstyrelsen autorisationsbevis med autorisationsnummer, men uden nærmere angivelse af, hvilke produkttyper (f.eks. husdyrs- eller planterproduktion) autorisationen gælder for og uden angivelse af gyldighedsperiode. Autorisationen af bedriften sker før bedriften kan sælge økologiske produkter, dog kan bedriften allerede påbegynde produktionen ved tidspunktet for fremsendelse af ansøgning om autorisation, hvilket i praksis kan finde sted flere måneder inden autorisationskontrol.

Virksomheder, der ikke er jordbrugsbedrifter, er f.eks. virksomheder, der transporterer og sælger levende dyr og uforarbejdede vegetabiliske landbrugsprodukter, producerer foder, foderblandinger og fodermidler, producerer gødning og jordforbedringsmidler m.v., producerer og sælger vegetativt formeringsmateriale, frø og udsæd og planteskoler, der både indkøber og selv producerer plantemateriale. En virksomhed skal være autoriseret, inden den begynder sine økologiske aktiviteter. Efter Landbrugsstyrelsen har gennemført en autorisationskontrol, hvor det er konstateret, at forholdene er i orden, tildeles virksomheden et autorisationsbevis med autorisationsnummer. En virksomhed autoriseres for et år ad gangen og på baggrund af den årlige indberetning til Landbrugsstyrelsen, udstedes et nyt autorisationsbevis.

2.1.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

En forordning er almen gyldig og umiddelbart gældende i hver medlemsstat. Som konsekvens heraf, må den ikke gennemføres i national ret. Der kan dog være krav om fastsættelse af supplerende national lovgivning for at sikre effektiv gennemførelse, ligesom der i en forordning kan være fastsat bestemmelser om, at medlemsstaterne kan fastsætte udfyldende regler eller undtagelser.

Det forslås at ophæve økologilovens bestemmelser om autorisation, da det nu er reguleret af økologiforordningens be-

stemmelser om certificering. Der sker således et skift i terminologien. Det vil dog stadig være nødvendigt med supplerende bestemmelser, så ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling i bekendtgørelsesform fortsat kan fastsætte regler om certificering, godkendelse og registrering af økologiske virksomheder under lovens anvendelsesområde samt i overensstemmelse med forordningens certificeringsbestemmelser. Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 8.

For certificering i henhold til økologiforordningen vil der f.eks. være tale om udfyldende regler for at sikre, at en potentiel ansøger ved, hvor en ansøgning om certificering skal indgives, eller oplysninger om hvordan og hvornår en erhvervsdrivende skal indtaste oplysninger i Fællesskemaet, jf. bekendtgørelsen om markblok, elektronisk fællesskema og elektroniske tilsagnsskemaer.

Selve de materielle regler om certificering af en økologisk virksomhed og gruppe af erhvervsdrivende vil fremover være reguleret efter økologiforordningens artikel 34-36, samt gennemførelsesretsakter herom.

Selvom økologilovens bestemmelser om autorisation ophæves, vil Fødevarestyrelsens og Landbrugsstyrelsens beføjelser efter økologiloven være uændrede. Fødevarestyrelsen og Landbrugsstyrelsen vil derfor fortsat certificere de samme virksomhedstyper, som er beskrevet i ovennævnte afsnit 2.1.1. Herudover vil Landbrugsstyrelsen yderligere certificere grupper af erhvervsdrivende, hvor medlemmerne har jordbrugsbedrifter med en mindre omsætning eller et mindre produktionsareal, og hvor medlemmerne ønsker at blive certificeret sammen i en gruppe i henhold til økologiforordningens bestemmelser herom.

2.2. Indhentning af oplysninger fra andre myndigheder

2.2.1. Gældende ret

Økologiloven indeholder i dag ikke hjemmel til, at Miljø- og Fødevareministeriets myndigheder kan indhente oplysninger fra andre myndigheder til brug for myndighedernes kontrol og tilsyn med overholdelsen af økologilovens og økologiforordningens regler.

2.2.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at Miljø- og Fødevareministeriet får adgang til at indsamle, behandle og samkøre oplysninger fra andre myndigheder, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af myndighedernes kontrolopgaver. Det tilsigtes at anvende oplysninger fra offentlige registre, af hensyn til datakvaliteten.

Samkøring er en særlig form for databehandling, som bl.a. personoplysninger kan gøres til genstand for. Samkøring er en fælles betegnelse for forskellige tekniske løsninger, som vedrører sammenkobling af oplysninger, der kommer fra forskellige registre. Under samkøring hører maskinelle over-

førsler, hvorved et register tilføres oplysninger fra et andet register, således at det modtagende register udvides med disse oplysninger. Til begrebet samkøring henregnes endvidere maskinelle sammenstillinger af oplysninger fra forskellige registre, hvorved der dannes et nyt "uddata-produkt", f.eks. et nyt register, som kan anvendes i forbindelse med udarbejdelse af en risikovurdering med det formål at målrette en efterfølgende kontrolindsats.

Ifølge "Den fællesoffentlige digitaliseringsstrategi 2016-2020" er hensigten, at offentlige data i højere grad skal deles og genbruges for at kunne skabe en mere overskuelig og sammenhængende offentlig sektor. Det forudsætter, at myndighederne i højere grad sikkert kan udveksle og tilgå relevante oplysninger, som de enkelte myndigheder allerede ligger inde med.

Miljø- og Fødevareministeriet vurderer, at oplysninger fra ministeriets myndigheder og fra andre myndigheder, f.eks. oplysninger i registre og databaser skal kunne udveksles mellem myndighederne, så de hver især kan benytte den totale mængde af oplysninger til at udarbejde en samlet risikovurdering, der kan understøtte planlægning og gennemførelse af henholdsvis fysisk eller administrativ kontrol. Ved videregivelse af oplysninger skal den afgivende myndighed sikre overholdelse af forvaltningslovens § 28. I det omfang en forvaltningsmyndighed er berettiget til at videregive en oplysning, skal myndigheden på begæring af en anden forvaltningsmyndighed videregive oplysningen, hvis den er af betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, som myndigheden skal træffe, jf. forvaltningslovens § 31.

Da kontrolopgaverne efter økologiloven administrativt er delt mellem Landbrugsstyrelsen og Fødevarestyrelsen, vil det hovedsageligt være de to styrelser, som skal behandle oplysninger i det omfang, det er nødvendigt for styrelsernes opgavevaretagelse, i henhold til økologilovgivningen.

Hjemlen til at samkøre relevante oplysninger forventes f.eks. brugt til, at Landbrugsstyrelsen indhenter oplysninger om veterinærmedicin hos økologiske virksomheder fra den danske veterinære medicindatabase (VetStat) hos Fødevarestyrelsen, kontroloplysninger/resultater for overtrædelser af dyrevelfærdsregler hos økologiske virksomheder eller data fra Naturstyrelsen om forpagtningsaftaler for græsningsarealer på Naturstyrelsens arealer og oplysninger fra Skattestyrelsen om f.eks. overtrædelser af skattelovgivningen, som eventuelt kan indikere, at en økologisk virksomhed ikke overholder reglerne om økologi. Derudover forventes der indhentning af oplysninger fra Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) hos Erhvervsstyrelsen for at kunne få informationer om de forskellige selskabskonstruktioner, hvis den erhvervsdrivende har andele i forskellige selskaber med samme produktion, både økologisk og ikkeøkologisk, hvilket medfører en risiko for sammenblanding af økologiske og ikkeøkologiske produkter (eller evt. svig).

Fødevarestyrelsens økologikontrol af fødevarer virksomheder er en integreret del af den almindelige fødevarerkontrol, idet de generelle regler for fødevarer også omfatter økologiske fødevarer. Økologireglerne supplerer de generelle fødevareregler. Den almindelige fødevarerkontrol sker med hjemmel i fødevarerloven, herunder f.eks. de samkøringsbestemmelser, der er fastlagt i denne. Den overordnede risikobaserede tilgang, der ligger til grund for fødevarerkontrollen, gælder dermed også for økologikontrollen.

Som ovenfor nævnt forventes hjemlen anvendt til, at Miljø- og Fødevarerministeriets myndigheder kan indhente relevante oplysninger indbyrdes eller fra andre myndigheder for at kunne forbedre risikovurderingen, der kan understøtte planlægning og gennemførelse af henholdsvis fysisk eller administrativ kontrol.

Det bemærkes, at det i Rigsrevisionens beretning nr. 15/2016 om effektiv kontrol, kapitel 3, anbefales, at myndigheder samarbejder systematisk om kontrollen på tværs, idet myndighederne har en række ensartede problematikker i forbindelse med at tilrettelægge en effektiv kontrol.

Samkøring vil ske i overensstemmelse med reglerne i lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (herefter databeskyttelsesloven), samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (herefter databeskyttelsesforordningen). Se nærmere lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 3.

2.3. Vejledende bøder for overtrædelse af visse bestemmelser på økologiområdet

Afsnit 2.3. med tilhørende underafsnit omhandler kun overtrædelse af visse bestemmelser om økologisk produktion, som erhvervsdrivende, der er ansvarlig for en økologisk virksomhed med jordbrugsproduktion eller produktion, import eller eksport af foder til dyr, undtagen selskabsdyr, er forpligtet til at overholde.

2.3.1. Gældende ret

2.3.1.1. Straf

Efter økologilovens § 24, stk. 1, nr. 1, kan den, der overtræder lovens § 5 ved at sælge eller markedsføre produkter med henvisning til den økologiske produktionsmetode, uden overholdelse af reglerne for økologisk produktion straffes med bøde. Endvidere kan den, der undlader at afgive oplysninger eller undlader at stille bistand til rådighed efter § 20 straffes med bøde, jf. § 24, stk. 1, nr. 2. Endelig kan overtrædelse af forbud eller manglende efterkommelse af påbud meddelt efter § 21-23 straffes med bøde, jf. § 24, stk. 1, nr. 3.

Efter økologilovens § 24, stk. 2, kan der i forskrifter udstedt i medfør af loven fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne samt for overtrædelse af regler fastsat af Det Europæiske Fællesskab om forhold, der er omfattet af økologiloven.

Bemyndigelsen i § 24, stk. 2, er f.eks. anvendt i § 93, stk. 1, nr. 1, i bekendtgørelse nr. 1291 af 3. december 2019 om økologisk jordbrugsproduktion m.v., til at fastsætte, at overtrædelse af bekendtgørelsens § 15 kan straffes med bøde.

Efter økologilovens § 24, stk. 3, kan der pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Efter straffelovens § 26, stk. 1, omfatter bestemmelser om strafansvar for selskaber m.v., medmindre andet er bestemt, enhver juridisk person, herunder aktie-, anparts- og andels-selskaber, interessentskaber, foreninger, fonde, boer, kommuner og statslige myndigheder. Endvidere omfatter strafansvaret efter straffelovens § 26, stk. 2, enkeltmandsvirksomheder, for så vidt disse navnlig under hensyn til deres størrelse og organisation kan sidestilles med de i stk. 1 nævnte selskaber.

I nedenstående afsnit 2.3.3.1. oplistes nuværende praksis for de i lovforslaget omhandlede overtrædelser af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 af 28. juni 2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2092/91 (herefter rådsforordningen) og Kommissionens forordning (EF) nr. 889/2008 af 5. september 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter, for så vidt angår økologisk produktion, mærkning og kontrol (herefter kommissionsforordningen).

Efter økologilovens § 25, stk. 1, kan ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling, hvis en overtrædelse af bestemmelser i loven, fastsat efter loven eller bestemmelser i den Europæiske Unions forordninger skønnes ikke at ville medføre højere straf end bøde, tilkendegive at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning. Lovforslaget indeholder ikke en ændring af lovens § 25.

Ved anvendelse af bødeforlæg bør overtrædelserne generelt være klare og umiddelbart konstaterbare, og sagens afgørelse, herunder fastsættelsen af bødens størrelse, bør være uden skønmæssige elementer af betydning. Bødeforlæg bør således kun anvendes, når overtrædelserne generelt er ensartede, ukomplicerede og uden bevismæssige tvivlsspørgsmål. Endvidere bør sanktionsniveauet ligge fast.

2.3.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser

En af hensigterne med lovforslaget er, at gennemføre en væsentlig skærpelse af bødeniveauet for overtrædelse af visse bestemmelser om økologisk produktion, som erhvervsdrivende med ansvar for en økologisk virksomhed med jordbrugsproduktion eller produktion, import eller eksport af fo-

der til dyr, undtagen selskabsdyr, er forpligtet til at overholde. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.3.3.1.

Der er på området for ovennævnte overtrædelse af bestemmelserne om økologisk produktion ikke de sidste 16 år foretaget nogle større ændringer af bødeniveauet. I takt med at der er kommet nye EU-retlige økologiregler og ændringer i disse, er de blevet indarbejdet i sanktionspraksissen, i overensstemmelse med det hidtidige bødeniveau. Derudover har det uændrede bødeniveau som følge af den makroøkonomiske inflation medført, at bøderne reelle gennemslagskraft igennem årene har været svingende og samlet set er blevet mindsket.

Derudover gennemførte Rigsrevisionen i november 2019 en kontrol af en række forhold på økologiområdet, herunder af sanktionsniveauet og anbefalede i deres rapport, at Landbrugsstyrelsen skulle sikre sig, at sanktionerne for overtrædelser af økologireglerne var i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 af 15. marts 2017 om offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter med henblik på at sikre anvendelsen af fødevarer- og foderlovgivningen og reglerne for dyresundhed og dyrevelfærd, plantesundhed og plantebeskyttelsesmidler, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031, Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 samt Rådets direktiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, Rådets direktiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og Rådets afgørelse 92/438/EØF (herefter kontrolforordningen). I kontrolforordningens artikel 139 er det angivet, at sanktionerne for overtrædelser på økologiområdet skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning.

Der er i de senere år sket en udvikling af den økologiske sektor, hvorved der er kommet et større spænd imellem erhvervsdrivende, som driver mindre landbrug og erhvervsdrivende med større industrilandbrug, både i forhold til bedriftenes størrelse, produktionsformerne samt antallet af dyr. Dette stiller større krav til bødestørrelsernes fleksibilitet, således at sanktionerne for begge typer af erhvervsdrivende virker effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelserne, herunder antallet af berørte dyr og dermed har en afskrækkende virkning.

Det vurderes derfor nødvendigt at skærpe bødeniveauet, både af hensyn til ovenstående forhold, og da sanktionerne har til hensigt at understøtte lovens formål om, at beskytte forbrugernes interesse og tillid til den danske produktion af økologiske produkter, samt understøtte økologiens troværdighed i overensstemmelse med økologilovens § 3. Skærpel-

se af bødeniveauet for de overtrædelser, som ikke er omhandlet i dette lovforslag pågår.

Det er vigtigt at understrege, at der med dette lovforslag ikke er tiltænkt begrænsninger i adgangen til tilbagekaldelse af certifikater til økologisk produktion i tilfælde, hvor de konkrete omstændigheder nødvendiggør dette. Det vil derfor ved alle typer overtrædelser kunne overvejes og træffes afgørelse om tilbagekaldelse af certifikater til økologisk produktion i overensstemmelse med hidtidig praksis om tilbagekaldelse af økologiautorisationer.

Der er heller ikke med lovforslaget tiltænkt en begrænsning i anvendelsen af administrative bødeforelæg. Efter Miljø- og Fødevarerministeriets opfattelse, opfattes vedtagelse af et bødeforlæg ofte som en mere enkel, mindre indgribende og mindre belastende afgørelsesform end en indenretlig afgørelse, der involverer såvel politi som retsvæsen. Anvendelse af administrative bødeforelæg indebærer en aflastning af domstolene og tillige en hurtigere afgørelse af den enkelte sag. Det er på den baggrund ministeriets vurdering, at det er hensigtsmæssigt, at det fortsat er muligt at udstede administrative bødeforelæg, hvorved erhvervsdrivende kan vælge at acceptere bødeforlægget eller få sagen og bødens størrelse afgjort ved domstolene.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 27 og 28, at ændre lovens § 24, stk. 1, således at der gives mulighed for med bøde at straffe den, der undlader at efterkomme beslutninger truffet i medfør af § 13, stk. 1, samt den, der undlader at efterkomme en afgørelse meddelt efter § 21. Der henvises nærmere til lovforslagets specielle bemærkninger til § 1, nr. 27 og 28.

Bestemmelsen i lovens § 24 samt de foreslåede ændringer af denne bestemmelse er en forudsætning for at sikre håndhævelsen af bestemmelserne på området, herunder den håndhævelse af EU-forskrifterne, som Danmark som medlemsland er forpligtet til at sikre.

Bestemmelsen i lovens § 24, stk. 2, giver mulighed for, at der kan fastsættes straf i form af bøde for overtrædelse af bestemmelser i økologiforordningen med tilhørende gennemførelsesbestemmelser. Lovforslaget ændrer ikke på denne bestemmelse, men det er hensigten at udnytte denne bemyndigelse til ved bekendtgørelse at fastsætte straf af bøde for følgende overtrædelser af bestemmelser om økologisk produktion, som erhvervsdrivende med ansvar for en økologisk virksomhed med jordbrugsproduktion eller produktion, import eller eksport af foder til dyr, undtagen selskabsdyr, er forpligtet til at overholde:

- Manglende overholdelse af pligten i henhold til artikel 9, stk. 1, til at overholde de generelle produktionsregler, der er fastsat i denne artikel.

- Manglende overholdelse af kravet i artikel 10, stk. 4, til ikke at markedsføre produkter, der er produceret i omlæg-

ningsperioden, som økologiske produkter eller som omlægningsprodukter.

- Overtrædelse af forbuddet i artikel 11 mod anvendelse af GMO'er, produkter, der er fremstillet af GMO'er, og produkter fremstillet ved hjælp af GMO'er i fødevarer eller foder eller som fødevarer, foder, tekniske hjælpestoffer, plantebeskyttelsesmidler, gødningsstoffer, jordforbedringsmidler, planteforneringsmateriale, mikroorganismer eller dyr i økologisk produktion.

- Overtrædelse af kravet i artikel 12, stk. 1, for erhvervsdrivende, der producerer planter eller planteprodukter om at overholde de detaljerede regler, der er fastsat i bilag II, del I.

- Overtrædelse af kravet i artikel 14, stk. 1, for erhvervsdrivende inden for animalsk produktion om at overholde de detaljerede produktionsregler, der er fastsat i bilag II, del II og eventuelle gennemførelsesretsakter.

- Overtrædelse af kravet i artikel 17, stk. 1, for erhvervsdrivende, der producerer forarbejdet foder om at overholde de detaljerede produktionsregler, der er fastsat i bilag II, del V og eventuelle gennemførelsesretsakter.

- Manglende efterlevelse af pligten i artikel 23, stk. 1, om at erhvervsdrivende skal sikre, at økologiske produkter og omlægningsprodukter indsamles, emballeres, transporteres og opbevares i overensstemmelse med reglerne i bilag III.

- Overtrædelse af pligten i artikel 26, stk. 4, om at erhvervsdrivende, som vælger at indføre oplysninger om planteforneringsmateriale eller dyr i systemerne, jf. artikel 26, stk. 2 og 3, sikrer, at oplysningerne ajourføres regelmæssigt og sikrer, at oplysningerne fjernes fra listerne, når planteforneringsmaterialet eller dyrene ikke længere er til rådighed.

- Manglende efterlevelse af pligten for erhvervsdrivende til i tilfælde af mistanke om, at et produkt ikke er i overensstemmelse med forordningen, at identificere, udskille og undersøge produktet, undlade markedsføring og anvendelse af produktet, samt underrette og samarbejde med myndigheder, jf. kravene i artikel 27, litra a-e.

- Manglende efterlevelse af pligten til at træffe forebyggende foranstaltninger i alle faser af produktionen og distributionen, jf. kravene i artikel 28, stk. 1, litra a-d.

- Manglende efterlevelse af pligten for erhvervsdrivende til i tilfælde af mistanke om, at et produkt eller stof, som ikke i henhold til artikel 9, stk. 3, første afsnit, er tilladt til anvendelse i økologisk produktion, er indeholdt i et produkt, der planlægges anvendt eller markedsført som et økologisk produkt eller et omlægningsprodukt, at identificere, underrette myndigheder og undlade at markedsføre det pågældende produkt, jf. kravene i artikel 28, stk. 2, litra a-e.

- Manglende overholdelse af forbuddet i artikel 30, stk. 2, mod mærkning, reklame for og i handelsdokumenter vedrørende et produkt der ikke overholder økologiforordningen,

at anvende betegnelser der henviser til den økologiske produktionsmetode.

- Manglende efterlevelse af pligten i henhold til artikel 34, stk. 1, for erhvervsdrivende eller grupper af erhvervsdrivende, der producerer, distribuerer eller opbevarer økologiske produkter eller omlægningsprodukter, importerer sådanne produkter fra et tredjeland eller eksporterer sådanne produkter til et tredjeland, eller som markedsfører sådanne produkter, før markedsføring af et økologisk produkt eller omlægningsprodukt eller før omlægningsperioden skal certificeres af myndighederne og dermed underlægges kontrolordningen.

- Manglende efterlevelse af kravet i artikel 34, stk. 5, om at føre fortegnelser i overensstemmelse med denne forordning over de forskellige aktiviteter, som de erhvervsdrivende udfører.

- Manglende overholdelse af pligten i artikel 35, stk. 2, om at erhvervsdrivende eller grupper af erhvervsdrivende ikke må markedsføre produkter, som økologiske produkter eller omlægningsprodukter, medmindre de allerede er i besiddelse af et certifikat.

- Manglende overholdelse af forpligtelserne i artikel 39, stk. 1, litra a-d, om at erhvervsdrivende og grupper af erhvervsdrivende, skal føre fortegnelser, komme med alle erklæringer, træffe relevante praktiske foranstaltninger og give en fuld beskrivelse af den økologiske produktionsenhed.

- Manglende opfyldelse af de særlige krav i forbindelse med import af økologiske produkter og omlægningsprodukter på Unionens område, jf. artikel 45.

Den ovenstående liste over bestemmelser, der strafbelægges i medfør af den gældende bestemmelse i § 24, stk. 2, er ikke udtømmende.

For så vidt angår udmålingen af bøder efter bestemmelsen i økologilovens § 24 finder de almindelige strafudmålingsprincipper i straffelovens kapitel 10 anvendelse. Ved udmåling af bøder vil der således blive lagt vægt på lovovertrædelsens grovhed og på oplysninger om gerningsmanden, jf. straffelovens § 80, stk. 1.

I forbindelse med udmålingen af bøder skal der endvidere tages hensyn til kontrolforordningens artikel 139, stk. 2, hvorefter de økonomiske sanktioner for overtrædelse af forordningen og de regler, der er omhandlet i forordningens artikel 1, stk. 2, begået ved svigagtig eller vildledende adfærd, skal afspejle den økonomiske fordel for den pågældende erhvervsdrivende eller efter omstændighederne en procentdel af den erhvervsdrivendes omsætning. Økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter er omfattet af kontrolforordningen, jf. artikel 1, stk. 2, litra i.

Bødefastsættelsen skal afspejle karakteren af overtrædelserne, beskyttelseshensynet bag de overtrådte bestemmelser, risikoen for planternes og dyrenes sundhed, sikringen af inte-

griteten af økologisk produktion og den eventuelle økonomiske gevinst eller besparelse, der er opnået som følge af overtrædelserne.

Der vil være sager, hvor der er grundlag for at nedsætte eller forhøje de vejledende bødestørrelser på grund af formildende eller skærpnde omstændigheder. Formildende omstændigheder vil bl.a. kunne foreligge, hvor et forhold i den konkrete sag er mindre strafværdig, f.eks. på grund af overtrædelsens varighed, karakter eller omfang. Skærpnde omstændigheder vil bl.a. kunne foreligge, hvor der konstateres gentagne, systematiske overtrædelser, eller hvor der er opnået en økonomisk gevinst.

Der kan på flere områder inden for økologilovgivningen forekomme overtrædelser, som af den ene eller anden årsag er grovere, har større omfang eller lignende end hovedparten af overtrædelser på det pågældende område. Dette kan f.eks. være tilfælde, hvor mange dyrs velfærd er blevet væsentligt forringet, eller tilfælde hvor der er tale om en kombination af flere overtrædelser.

De vejledende bødeniveauer foreslået i lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.3.3.1. er fastlagt ud fra en generel betragtning af, hvorvidt overtrædelserne er eller kunne antages at være økonomisk motiveret.

For så vidt angår overtrædelser, som ikke er eller kan antages at være økonomisk motiveret, som f.eks. manglende meddelelse af oplysninger til kontrolmyndigheden (afsnit 2.3.3.1.1), er det vejledende bødeniveau fastlagt på baggrund af den nuværende sanktionspraksis med en tilpasning af niveauet for at sikre proportionalitet og den præventive effekt.

Ved fastlæggelsen af det vejledende bødeniveau for overtrædelser, som kan antages at være økonomisk motiveret, som f.eks. overtrædelse af arealkrav (afsnit 2.3.3.1.4), hvor mindstekrav er overskredet for at kunne producere flere dyr end bedriftens fysiske forhold understøtter, er det blevet tillagt vægt, om overtrædelserne er sket med økonomisk vinding eller besparelse for øje, uanset om den økonomiske fordel er opnået eller alene tilsigtet. Bødeniveauet for arealovertrædelser for grise er f.eks. beregnet på baggrund af den gennemsnitlige merfortjeneste pr. dyr, ved salg af dyret som værende økologisk frem for konventionelt. Niveauet er fastlagt således, at det dækker over såvel helt unge som gamle dyr, dyr af forskellige racer samt forskellige vægtklasser.

I tilfælde hvor samme bestemmelse eller lignende bestemmelser overtrædes gentagne gange, bør bødeniveauet forhøjes efter et generelt eskaleringsprincip, ved indførelse af en gentagelsesvirkning, hvorefter bødeniveauet fordobles, ved gentagen efterfølgende overtrædelse af samme eller lignende bestemmelser inden for de sidste 10 år. Der vil være tilfælde, hvor den konkrete sag ikke kan afgøres med administrativt bødeforlæg som følge af skærpnde eller formildende omstændigheder, hvorfor sagen må afgøres ved domstolene. Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstol-

nes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpnde eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Gentagelsesvirkningen ophører, når der, førend den nye strafbare handling blev begået, er forløbet 10 år efter, at den tidligere straf er udstået, endeligt eftergivet eller bortfaldet, jf. straffelovens § 84, stk. 3. Er den tidligere straf en bødestraf, regnes de 10 år fra datoen for den endelige bødes vedtagelse.

Som eksempel på ovenstående gentagelsesvirkning vil bødeniveauet for overtrædelser vedrørende manglende meddelelse af oplysninger til kontrolmyndigheden være på op til 1.200 kr. ved første og anden overtrædelse. Herefter fordobles bødeniveauet for hver efterfølgende gentagelse, således at bødeniveauet ved den efterfølgende overtrædelse vil være på 2.400 kr. og ved næste efterfølgende overtrædelse inden for 10 år, vil bødeniveauet være på 4.800 kr.

Ved overtrædelser hvor bøden reguleres på baggrund af antallet af berørte dyr omfattet af overtrædelserne, som ved arealovertrædelser jf. afsnit 2.3.3.1.4, vil bødeniveauet ved gentagne overtrædelser blive fordoblet således, at grundbeløbet og reguleringsbeløbet fordobles.

Som eksempel vil bødeniveauet ved en overtrædelse af mindstekrav til arealet for fjerkræ, i førstegangstilfælde være på et grundbeløb på 2.600 kr., hvis overtrædelserne omfatter mere end 50 dyr, beregnes et reguleringsbeløb på 25 kr. pr. dyr udover 50 dyr, som er berørt af overtrædelserne. Ved efterfølgende gentagne overtrædelser vil bødeniveauet blive beregnet som det dobbelte grundbeløb, (2 x 2.600) 5.200 kr. samt det dobbelte reguleringsbeløb på (2 x 25) 50 kr. pr. dyr udover 50 dyr, som er berørt af overtrædelserne, og ved næste efterfølgende overtrædelse inden for 10 år, vil bødeniveauet igen fordobles.

Gentagelsesvirkningen finder ikke anvendelse ved gentagne overtrædelser, som har medført en uretmæssig fortjeneste eller besparelse, da bødeniveauet på to gange fortjenesten eller besparelsen anses for at have en selvregulerende virkning. På denne baggrund beregnes bøden ved hver efterfølgende gentagne overtrædelse på samme måde som ved førstegangsovertrædelserne.

Der findes kun i meget begrænset omfang retspraksis for bøder på økologiområdet for overtrædelser begået af erhvervsdrivende med ansvar for en økologisk virksomhed med jordbrugsproduktion eller produktion, import eller eksport af foder til dyr, undtagen selskabsdyr.

Uanset det foreslåede vejledende bødeniveau vil det fortsat være op til den kompetente myndighed at afgøre, hvorvidt der skal anvendes andre reaktioner, herunder om der skal meddeles påbud eller forbud, samt om der er tale om en

overtrædelse af en sådan karakter, at der bør ske tilbagekaldelse af certificeringen.

Nedenstående afsnit omhandler udelukkende det vejledende bødeniveau, og omhandler således ikke Miljø- og Fødevareministeriets sanktionspraksis, og vil finde anvendelse på overtrædelser begået efter lovens ikrafttræden.

2.3.3.1. De enkelte kategorier af strafbare forhold

2.3.3.1.1. Manglende meddelelse af oplysninger til kontrolmyndigheden

Manglende meddelelse af oplysninger til kontrolmyndigheden er bl.a. reguleret i kommissionsforordningens artikel 18, stk. 1, samt artikel 63 og 64, § 8, § 9, § 10 samt § 11 i bekendtgørelsen om økologisk jordbrugsproduktion m.v.

Efter nuværende praksis har denne type af overtrædelse været afgjort med bøder på henholdsvis 1.000 kr. og 2.000 kr.

Ved vurderingen af hvilket bødeniveau, der bør gælde fremover, er overtrædelserne vurderet i forhold til, hvorvidt bødeniveauet er effektivt, står i et rimeligt forhold til overtrædelsernes karakter samt om bødeniveauet virker afskrækkende. Manglende meddelelse af oplysninger til kontrolmyndigheden kan f.eks. være ændringer i forhold til tidligere indberettede oplysninger, ved erhvervelse af nye produktionsbygninger, ændringer af afgrøder, nye græsningsaftaler m.v.

Efter kontrolforordningens artikel 15, stk. 1, skal de erhvervsdrivende, i det omfang, det er nødvendigt for gennemførelsen af offentlig kontrol eller andre officielle aktiviteter, hvis de kompetente myndigheder kræver det, give de kompetente myndigheders personale adgang til: udstyr, transportmidler, lokaliteter og andre steder under deres kon-

trol og deres omgivelser, deres IT-informationsstyringssystemer, dyr og varer under deres kontrol, deres dokumenter og alle andre relevante oplysninger. Herudover skal de erhvervsdrivende efter stk. 2, bistå og samarbejde med de kompetente myndigheders og økologikontrolmyndighedernes personale i udførelsen af deres opgaver. I henhold til stk. 3, skal de erhvervsdrivende, der er ansvarlige for en sending, som indføres til Unionen, foruden forpligtelserne i stk. 1 og 2, straks stille alle oplysninger om dyrene og varerne til rådighed på papir eller i elektronisk form.

Efter økologiforordningens artikel 39, stk. 1, litra b, skal de erhvervsdrivende udover de forpligtelser, der er fastsat i kontrolforordningens artikel 15 fremkomme med alle erklæringer og andre meddelelser, der er nødvendige til støtte for den offentlige kontrol. Herudover skal de erhvervsdrivende i henhold til artikel 39, stk. 1, litra d, afgive oplysninger til kontrolmyndigheden, i form af en erklæring, der skal underskrives og ajourføres efter behov. Erklæringen skal indeholde en fuld beskrivelse af alle produktionsenheder på bedriften og de relevante foranstaltninger, der skal træffes for at sikre overholdelse af økologiforordningen. Yderligere skal de erhvervsdrivende give tilsagn om straks at informere kontrolmyndigheden ved ophør med økologisk produktion, jf. artikel 39, stk. 1, litra d, nr. iii, 3. pind.

Hensynet bag ovennævnte regler er at sikre, at myndighederne kan få de oplysninger, som er nødvendige for at foretage en effektiv kontrol. Herudover har reglerne et forebyggende formål, som er med til at sikre økologien i bredere forstand, herunder økologiens troværdighed.

For denne type af overtrædelser bør bødeniveauet fastsættes som beskrevet i nedenstående skema.

Manglende meddelelse af oplysninger til kontrolmyndigheden.	
1. gang	Bøde op til 1.200 kr.
2. gang	1.200 kr.
3. gang	2.400 kr.
4. gang	4.800 kr.
Efterfølgende gentagne overtrædelser	Ved gentagne efterfølgende overtrædelser af samme bestemmelse fordobles bødeniveauet. Se nærmere herom i afsnit 2.3.3.

2.3.3.1.2. Overtrædelser der har medført en uretmæssig fortjeneste eller besparelse

Overtrædelser der har medført en uretmæssig fortjeneste eller besparelse er bl.a. reguleret i rådsforordningens artikel 9, stk. 1 og artikel 14, stk. 1, litra b, nr. ii, kommissionsforordningens artikel 12, stk. 5, artikel 20, stk. 3, artikel 24, stk. 5, artikel 36, stk. 1, artikel 38, samt artikel 40 og økologilovens § 5.

Denne type af overtrædelser bliver efter nuværende praksis straffet med en bødestørrelse, der er beregnet på baggrund af den besparelse eller fortjeneste, der opnås ved overtrædelse af reglerne. Bødeniveauet er således to gange fortjenesten eller besparelsen, dog mindst 1.000 kr. Hvis den samlede

fortjeneste eller besparelse gange to, udgør mindre end 1.000 kr. rundes der op til 1.000 kr. Der vil ved efterfølgende gentagne overtrædelser ikke være en gentagelsesvirkning. Ved efterfølgende overtrædelser beregnes bøden på samme måde som ved førstegangsovertrædelser, og udgør således en bøde på to gange den opnåede fortjeneste eller besparelse.

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at nuværende praksis er velfungerende, og den foreslås derfor videreført som grundlag for udstedelse af administrative bødeforlæg for området efter økologilovens § 25.

Efter økologiforordningens artikel 9, stk. 2, skal hele den økologiske bedrift forvaltes i overensstemmelse med de

krav i økologiforordningen, som gælder for økologisk produktion. I henhold til artikel 9, stk. 10, er der visse krav, som de erhvervsdrivende skal overholde i de tilfælde, hvor ikke alle produktionsenheder forvaltes efter de økologiske produktionsregler, som omhandlet i artikel 9, stk. 7, 8 og 9. I sådanne tilfælde skal de erhvervsdrivende holde produkter, der anvendes til og produceres fra økologiske produktionsenheder og produktionsenheder under omlægning adskilt fra produkter, der anvendes til og produceres fra ikkeøkologiske produktionsenheder. Herudover skal de erhvervsdrivende føre fyldestgørende fortegnelser, der dokumenterer den reelle adskillelse af produktionsenhederne og produkterne. Hvis den erhvervsdrivende ikke har holdt produkter og produktionsenheder adskilt og dokumenteret dette, og disse produkter er solgt eller anvendt som værende økologiske, vil der være tale om en overtrædelse af artikel 9, og bødeniveauet vil være som ovenfor beskrevet.

Efter økologiforordningens artikel 11 må erhvervsdrivende med ansvar for en økologisk virksomhed med jordbrugsproduktion ikke anvende produkter, der er fremstillet af GMO'er, og produkter fremstillet ved hjælp af GMO'er som foder, tekniske hjælpestoffer, plantebeskyttelsesmidler, gødningsstoffer, jordforbedringsmidler, planteforneringsmateriale, mikroorganismer eller dyr i økologisk produktion. Der vil f.eks. være tale om en overtrædelse af artikel 11, hvis en erhvervsdrivende anvender udsæd, frø eller planteforneringsmateriale, som er fremstillet af eller ved hjælp af GMO'er.

Efter økologiforordningens artikel 12, stk. 1, skal erhvervsdrivende med ansvar for en økologisk virksomhed med jordbrugsproduktion i produktionsperioden overholde de detaljerede produktionsregler om planteproduktion i forordningens bilag II, del I. Er de detaljerede produktionsregler i bilag II, del I, ikke overholdt, og har dette medført en uberettiget besparelse eller fortjeneste vil bødeniveauet være som ovenfor beskrevet.

Der må f.eks. til produktion af planter og planteprodukter, bortset fra planteforneringsmateriale, kun anvendes økologisk planteforneringsmateriale, jf. bilag II, del I, nr. 1.8.1. Planteforneringsmateriale er defineret i økologiforordningens artikel 3, nr. 17. I tilfælde hvor det ikke er muligt at fremskaffe økologisk planteforneringsmateriale, er der efter økologiforordningens regler mulighed for, at erhvervsdrivende kan søge om og modtage tilladelse til anvendelse af ikkeøkologisk planteforneringsmateriale i visse nærmere afgrænsede tilfælde og under overholdelse af visse betingelser, jf. bilag II, del I, nr. 1.8.5.2. Erhvervsdrivende må således ikke anvende omlægningsplanteforneringsmateriale eller ikkeøkologisk planteforneringsmateriale, medmindre de inden såning har modtaget tilladelse hertil.

Efter økologiforordningens artikel 14, stk. 1, skal erhvervsdrivende med ansvar for en økologisk virksomhed med jordbrugsproduktion i produktionsperioden overholde de detaljerede produktionsregler om animalsk produktion i forordningens bilag II, del II. Er de detaljerede produktionsregler i

bilag II, del II, ikke overholdt, og har dette medført en uberettiget besparelse eller fortjeneste vil bødeniveauet være som ovenfor beskrevet. F.eks. skal svin og fjerkræ have daglig adgang til grovfoder, jf. bilag II, del II, nr. 1.9.3.1, litra b og nr. 1.9.4.2, litra b. Herudover er der i bilag II, del II, nr. 1.9.4.1, for fjerkræ fastsat krav til den minimale slagtealder.

Efter økologiforordningens artikel 30, stk. 2, må produkter kun mærkes med henvisning til den økologiske produktionsmetode, såfremt de er produceret i overensstemmelse med økologiforordningen. Herudover må der ikke anvendes betegnelser, som kan vildlede forbrugeren eller brugeren ved at antyde, at et produkt eller dets ingredienser overholder økologiforordningen. Erhvervsdrivende med ansvar for en økologisk virksomhed med jordbrugsproduktion eller produktion, import eller eksport af foder til dyr, undtagen selskabsdyr, må f.eks. på denne baggrund ikke sælge eller markedsføre produkter med henvisning til den økologiske produktionsmetode, når dyr eller planter sælges før, de har gennemgået en fuld omlægningsperiode, jf. artikel 10, stk. 1.

2.3.3.1.3 Manglende dokumentation

Overtrædelser angående manglende dokumentation er bl.a. reguleret i rådsforordningens artikel 9, stk. 3, kommissionsforordningens artikel 17, stk. 2, artikel 24, stk. 3, artikel 66, artikel 72, artikel 75-78, samt artikel 82 og § 16 og § 82 i bekendtgørelsen om økologisk jordbrugsproduktion m.v.

Der har de sidste 12 år været anvendt et takstmæssigt bødeniveau for overtrædelser om manglende dokumentation. Efter nuværende praksis har denne type af overtrædelse været afgjort med bøder på op til 1.000 kr.

Ved vurderingen af hvilket bødeniveau, der bør gælde fremover, er overtrædelserne vurderet i forhold til, hvorvidt bødeniveauet er effektivt, står i et rimeligt forhold til overtrædelsernes karakter samt om bødeniveauet virker afskrækkende.

Efter lovforslagets § 1, nr. 25, skal den, der er omfattet af loven, regler fastsat i medfør af loven eller Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold omfattet af denne lov, efter anmodning give alle oplysninger, som er påkrævet af hensyn til gennemførelse af kontrol efter økologilovgivningen.

I henhold til økologiforordningen er der visse krav til hvilken dokumentation og hvilke fortegnelser erhvervsdrivende med ansvar for en økologisk virksomhed med jordbrugsproduktion eller produktion, import eller eksport af foder til dyr, undtagen selskabsdyr, skal føre.

Efter økologiforordningens artikel 34, stk. 5, skal erhvervsdrivende føre fortegnelser i overensstemmelse med forordningen over de forskellige aktiviteter, som de udøver. Herudover skal de erhvervsdrivende i henhold til artikel 39, stk. 1, litra a, føre fortegnelser, der dokumenterer deres overholdelse af forordningen.

Hensynet bag ovennævnte regler er at sikre, at myndighederne kan få de oplysninger, som er nødvendige for at foretage en effektiv kontrol. Herudover har reglerne et forebyggende formål, som er med til at sikre økologien i bredere forstand, herunder økologiens troværdighed.

For denne type af overtrædelser bør bødeniveauet fastsættes som beskrevet i nedenstående skema.

Manglende dokumentation	
1. gang	2.600 kr. hvis den erhvervsdrivende ikke har solgt produkter med henvisning til den økologiske produktionsmetode og 5.200 kr. såfremt den erhvervsdrivende har solgt produkter med henvisning til den økologiske produktionsmetode.
2. gang	5.200 kr. hvis den erhvervsdrivende ikke har solgt produkter med henvisning til den økologiske produktionsmetode og 10.400 kr. såfremt den erhvervsdrivende har solgt produkter med henvisning til den økologiske produktionsmetode.
3. gang	10.400 kr. hvis den erhvervsdrivende ikke har solgt produkter med henvisning til den økologiske produktionsmetode og 20.800 kr. såfremt den erhvervsdrivende har solgt produkter med henvisning til den økologiske produktionsmetode.
4. gang	20.800 kr. hvis den erhvervsdrivende ikke har solgt produkter med henvisning til den økologiske produktionsmetode og 41.600 kr. såfremt den erhvervsdrivende har solgt produkter med henvisning til den økologiske produktionsmetode.
Efterfølgende overtrædelser	Ved gentagne overtrædelser af samme bestemmelse fordobles bødeniveauet. Se nærmere herom i afsnit 2.3.3.

2.3.3.1.4. Arealovertrædelser

Arealkrav er bl.a. reguleret i kommissionsforordningens artikel 10 og artikel 12, samt forordningens bilag III.

Efter nuværende praksis for overtrædelser af arealkrav for fjerkræ har overtrædelserne i førstegangstilfælde været afgjort med bøder på op til 2.000 kr. og 4.000 kr. ved efterfølgende gentagne overtrædelser. Efter nuværende praksis for overtrædelser af arealkrav for kvæg og svin har overtrædelser været afgjort med bøder på op til 4.000 kr.

Ved vurderingen af hvilket bødeniveau, der bør gælde fremover, er overtrædelserne vurderet i forhold til, hvorvidt bødeniveauet er effektivt, står i et rimeligt forhold til overtrædelsernes karakter samt om bødeniveauet virker afskrækkende.

Ved arealovertrædelser reguleres bødeniveauet efter antallet af dyr omfattet af overtrædelserne, da der kan foreligge et økonomisk incitament til at indsætte flere dyr end tilladt. Endvidere er arealkrav et af de forhold, der særligt adskiller den økologiske produktion fra den konventionelle produktion, og er med til at sikre højere dyrevelfærdsstandarder. Bødens grundbeløb på 2.600 kr. er fastsat på baggrund af hidtidig sanktionspraksis. Reguleringssatsen er tilføjet som et nyt element i beregningen af bødeniveauet og er fastsat på baggrund af en rimelighedsbetragtning, herunder sædvanlig gennemsnitlig fortjeneste. Reguleringssatsen er endvidere tilføjet for at sikre en klar eskalering af bødeniveauet på baggrund af overtrædelsernes omfang. Reguleringssatsen er fastsat til 600 kr. for hvert dyr udover fem dyr, som er omfattet af overtrædelser omhandlende kvæg og svin og på 25 kr. for hvert dyr udover 50 dyr, som er omfattet af overtrædelser omhandlende fjerkræ.

Efter økologiforordningens artikel 14, stk. 3, litra b, er Kommissionen tillagt beføjelse til at vedtage gennemførelsesretsakter om belægningsgraden, samt mindste indendørs- og udendørsareal, som skal overholdes for specifikke dyrearter for at sikre, at dyrenes udviklingsmæssige, fysiologiske og etologiske (herunder adfærdsmæssige) behov opfyldes. Denne beføjelse har Kommissionen udnyttet i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/464 af 26. marts 2020 om visse gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848 for så vidt angår dokumenter, der er nødvendige for anerkendelse med tilbagevirkende kraft af perioder med henblik på omlægning, produktion af økologiske produkter, og oplysninger, der skal forelægges af medlemsstaterne (herefter gennemførelsesforordningen).

Efter gennemførelsesforordningens artikel 3, skal belægningsgraden, samt mindste indendørs- og udendørsareal for kvæg være som fastsat i bilag I, del I. For svin er det i artikel 10 fastsat, at belægningsgraden samt mindste indendørs- og udendørsareal skal være som fastsat i bilag I, del III. I henhold til artikel 14 skal belægningsgraden, samt mindste indendørs- og udendørsareal for fjerkræ være som fastsat i bilag I, del IV.

Hensynet bag ovennævnte regler er at sikre opfyldelsen af dyrenes udviklingsmæssige, fysiologiske og etologiske behov, samt at underbygge målet i økologiforordningens artikel 4, litra e, hvorefter økologisk produktion bidrager til høje dyrevelfærdsstandarder og navnlig opfyldelsen af dyrs artsspecifikke behov.

For denne type af overtrædelser bør bødeniveauet fastsættes som beskrevet i nedenstående skemaer.

Overtrædelser vedrørende arealkrav for fjerkræ	
1. gang	Bøde op til 2.600 kr. Bødeniveauet øges med 25 kr. for hvert ekstra dyr udover 50 dyr som udgør overbelægningen.
2. gang	2.600 kr. Bødeniveauet øges med 25 kr. for hvert ekstra dyr udover 50 dyr som udgør overbelægningen.
3. gang	5.200 kr. Bødeniveauet øges med 50 kr. for hvert ekstra dyr udover 50 dyr som udgør overbelægningen.
4. gang	10.400 kr. Bødeniveauet øges med 100 kr. for hvert ekstra dyr udover 50 dyr som udgør overbelægningen.
Efterfølgende overtrædelser	Ved gentagne efterfølgende overtrædelser af samme bestemmelse fordobles bødeniveauet. Se nærmere herom i afsnit 2.3.3.

Overtrædelser vedrørende arealkrav for kvæg og svin	
1. gang	Bøde op til 2.600 kr. Bødeniveauet øges med 600 kr. for hvert dyr udover fem dyr som udgør overbelægningen.
2. gang	2.600 kr. Bødeniveauet øges med 600 kr. for hvert dyr udover fem dyr som udgør overbelægningen.
3. gang	5.200 kr. Bødeniveauet øges med 1.200 kr. for hvert ekstra dyr udover 50 dyr som udgør overbelægningen.
4. gang	10.400 kr. Bødeniveauet øges med 2.400 kr. for hvert ekstra dyr udover 50 dyr som udgør overbelægningen.
Efterfølgende overtrædelser gang	Ved gentagne efterfølgende overtrædelse af samme bestemmelse fordobles bødeniveauet. Se nærmere herom i afsnit 2.3.3.

3. Den foreslåede samkøringsbestemmelse i forhold til databeskyttelsesforordningen

I lovforslagets § 1, nr. 23, foreslås en ny bestemmelse, som giver Miljø- og Fødevareministeriets myndigheder mulighed for, at indhente og samkøre oplysninger fra andre myndigheder. Den foreslåede bestemmelse er nærmere beskrevet i lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.2.

I databeskyttelsesforordningens artikel 6 fastsættes de generelle betingelser for, hvornår behandling af almindelige oplysninger må finde sted. Af bestemmelsen følger, at behandling kun er lovlig, hvis mindst en af betingelserne i litra a-f er opfyldt, herunder hvis behandling er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. litra e. I forhold til forordningens artikel 6, stk. 1, litra c, fremgår det af præambelbetragtning nr. 45, at hvis behandling foretages i overensstemmelse med en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, eller hvis behandling er nødvendig for at udføre en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, bør behandlingen have et retsgrundlag i EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret. Der henvi-

ses nærmere til Justitsministeriets betænkning nr. 1565/2017 om databeskyttelsesforordningen, side 129-130.

I forhold til, hvorvidt det er muligt at fastsætte nationale regler efter databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, har Miljø- og Fødevareministeriet gennemgået tjeklisten for udarbejdelse af nye nationale særregler for behandling af ikke-følsomme personoplysninger, som fremgår af side 168 i ovennævnte betænkning.

Miljø- og Fødevareministeriet har i den forbindelse foretaget følgende vurderinger:

Til punkt 1 og spørgsmålet om, hvorvidt der ønskes en national regel, samt om denne har erhvervsøkonomiske konsekvenser, er det ministeriets vurdering, at en national regel sikrer en klar lovhjemmel til indhentning af oplysninger, hvilket er det mest hensigtsmæssige.

Ministeriet vurderer, at reglerne ikke vil få erhvervsøkonomiske konsekvenser for danske virksomheder, og derfor er der ikke taget stilling til, om principperne for implementering af erhvervsrettet EU-regulering i Danmark efterleves.

Til punkt 2 vedrørende hjemmel, er det ministeriets vurdering, at Landbrugsstyrelsen og Fødevarestyrelsen, for så vidt

angår de almindelige personoplysninger, har hjemmel i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, til at indhente data med henblik på målretning af styrelsernes kontrol- og tilsynsopgaver.

Til punkt 3 og spørgsmålet om, hvorvidt særreglen indfører mere specifikke bestemmelser, er det ministeriets vurdering, at der ikke indføres mere specifikke bestemmelser.

Til punkt 4 vedrørende fastlæggelse af formålet med behandlingen er dette fastlagt i lovforslagets § 1, nr. 23, hvor det fremgår, at data kun kan indhentes, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af styrelsernes kontrol- og tilsynsopgaver.

Til punkt 5 vedrørende proportionalitet vil de almindelige krav om proportionalitet og dataminimering fortsat gælde ved brug af data. Adgangen til at anvende oplysninger til læring og udvikling samt udnyttelse af modelresultaterne vil således ikke kunne ske i et videre omfang, end hvad der er nødvendigt for at sikre, at den efter lovforslaget tilsigtede model vedrørende samkøring af data er operationel og virker efter hensigten. Dermed bliver proportionalitetsprincippet overholdt. Enhver indsamling og samkøring af personoplysninger vil blive foretaget i overensstemmelse med og under hensyntagen til databeskyttelsesforordningens principper for behandling af personoplysninger, herunder princippet om dataminimering i databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c.

Til punkt 6 vedrørende pligten til at sikre den rette balance i forhold til den fri bevægelighed for personoplysninger, vil lovforslagets § 1, nr. 23, ingen indflydelse have på den fri bevægelighed for personoplysninger.

Ministeriet vurderer, at der er hjemmel til behandling af oplysninger om strafbare forhold i databeskyttelseslovens § 8, stk. 2, nr. 2, da behandlingen sker til varetagelse af offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, oplysningen angår. Det skal hertil bemærkes, at der i hvert enkelt indsamlings- og samkøringstilfælde vil skulle sikres, at der er hjemmel til den konkrete behandling. Når indsamlingen omhandler personoplysninger skal det i hvert enkelt tilfælde sikres, at oplysningerne er nødvendige.

Samkøringen af data samt profileringen af virksomheder vil være med til at udvikle risikomodeller, for herved yderligere at målrette udtagningen af virksomheder til tilsyn og kontrol, og vil herved ikke blive anvendt til automatisk at træffe afgørelser.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Det bemærkes overordnet, at lovforslaget først og fremmest supplerer økologiforordningen, som i sig selv har økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for staten.

Lovforslaget har i vid udstrækning karakter af, at gældende lovgivning ændres og opdateres med henblik på anvendelsen af økologiforordningen.

Lovforslaget forventes på den baggrund ikke i sig selv at have økonomiske eller implementeringsmæssige konsekvenser for regioner og kommuner. Der vil dog være mindre økonomiske og implementeringsmæssige konsekvenser for staten. Landbrugsstyrelsen forventes at basere anvendelsen af den i lovforslagets § 1, nr. 23, foreslåede bestemmelse om indhentning af oplysninger fra andre myndigheder på den eksisterende IT-struktur. Landbrugsstyrelsen har allerede politikker og procedurer for informationssikkerhed og vil vurdere om samkøring af personoplysninger giver anledning til ændringer heri eller til at etablere nye tekniske foranstaltninger for at tilvejebringe en tryk og sikker håndtering af de personoplysninger, som påtænkes videregivet fra øvrige myndigheder. Der kan eksempelvis være tale om rolle- og adgangsstyring, logning af adgang til data, formulering af slettepolitik for overdragne oplysninger og lignende.

For så vidt angår lovforslagets efterlevelse af de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning, vurderer Miljø- og Fødevareministeriet, at lovforslagets ændringer er relevante for fire af principperne (et, fire, fem og syv). Lovforslaget vurderes, at være i overensstemmelse med det første princip om enkle og klare regler, da de nye paragraffer er enkelt og klart opbygget.

Med hensyn til det fjerde princip om sammenhæng på tværs ved genbrug af data efterleves dette ved, at Miljø- og Fødevareministeriet får lovhjemmel i den nye samkøringsbestemmelse til at hente oplysninger fra andre myndigheder og dermed genbruge data. I den forbindelse vil myndighederne sikre, at dataudvekslingen og den efterfølgende opbevaring sker på en tryk og sikker datahåndteringsmåde i overensstemmelse med det femte princip. Videre er formålet med den nye samkøringsbestemmelse at skabe bedre risikovurdering til planlægning af kontrolindsatsen, som skal forebygge snyd og fejl og dermed efterleves også det syvende princip om digitaliseringsklar lovgivning.

I forbindelse med udstedelsen af bekendtgørelser i medfør af lovens bemyndigelsesbestemmelser vil der blive foretaget en vurdering af eventuelle økonomiske og implementeringsmæssige konsekvenser for stat, regioner og kommuner.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Det bemærkes overordnet, at lovforslaget først og fremmest supplerer økologiforordningen, som har økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har i vid udstrækning karakter af, at gældende lovgivning ændres og opdateres med henblik på anvendelsen af økologiforordningen.

Lovforslaget indfører en ny nationalt fastsat bestemmelse om hjemmel til indhentning af oplysninger hos andre myndigheder. Denne bestemmelse understøtter økologikontrolten, som er reguleret af økologiforordningen. Miljø- og Fødevareministeriet har vurderet, at udveksling af data ikke har erhvervsøkonomiske konsekvenser, da udvekslingen sker ved anvendelse af data, som de erhvervsdrivende allerede indberetter.

Lovforslaget forventes på den baggrund ikke i sig selv at have økonomiske eller implementeringsmæssige konsekvenser for erhvervslivet m.v.

I forbindelse med udstedelsen af bekendtgørelser i medfør af lovens bemyndigelsesbestemmelser, vil der blive foretaget en vurdering af eventuelle økonomiske og implementeringsmæssige konsekvenser for erhvervslivet m.v.

I forhold til principperne for agil erhvervsrettet regulering, som fremgår af vejledning fra Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering (OBR), har ministeriet vurderet, at da lovforslaget ikke umiddelbart vedrører virksomheders anvendelse af teknologier eller forretningsmodeller, nye som gamle, sker der ikke ændringer relateret til de fem principper (princippet om mulighed for udvikling af nye forretningsmodeller (princip 1), princippet om mere enkel og formålsbestemt regulering (princip 2) princippet om teknologineutralitet (princip 3), princippet om helhedstænkning (princip 4) samt princippet om brugervenlig digitalisering (princip 5)).

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget ændrer og supplerer på bestemmelser, som er nødvendige af hensyn til anvendelsen i Danmark af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848 af 30. maj 2018 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007.

Forordningen, der i henhold til Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (herefter TEUF) artikel 288 vil være umiddelbart gældende i medlemsstaterne, forventes at vil finde anvendelse fra den 1. januar 2021, såfremt anvendelsesdatoen ikke udskydes.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 26. maj 2020 til den 21. juli 2020 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F, A-consult A/S, Advokatsamfundet, Akademisk Arkitektforening, Alternativfondet, Anima, Anticimex, A/S Mortalin, Advokat Richard Sand, Advokaterne Hovedvagtsgade 6, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsgiverforeningen Konditorer, Bagere og Chokolademagere, Bager- og Konditormestre i Danmark, Beagle Klubben, Bech Food – din fødevarerådgiver, BFID Brancheorganisationen for Farmaceutiske Industrivirksomheder i Danmark, Biodania, Biodynamisk Forbrugersammenslutning, Brancheorganisationen for kaffe og The (Niels Gade), Brancheorganisationen for Lægemiddelvirksomheder i Danmark (LIF), Brancheorganisationen SPT, Bryggeriforeningen, Bureau Veritas, Center for Miljø og Toksikologi på DHI Vand-Miljø-Sundhed, Comida Fødevarerådgivning, COOP Danmark, Dacopa, DAKA, DAK-OFO, Danish Agro, Danish Seafood Organisation (DSA), Dankost ApS, Danmarks Aktive Forbrugere, Danmarks Apotekerforening, Danmarks Biavlforening, Danmarks Civile Hundeførerforening (DcH), Danmarks Farve- og Lakindustri (FDLF), Danmarks Fiskehandlere, Danmarks Fiskeindustri- og Eksportforening, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Gedeavlforening, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Kaninavlforening, Danmarks Kædeavlforening, Danmarks Landboungdom, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Restauranter og Cafeer, Danmarks Skibsmæglerforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Danmarks Tekniske Universitet, Dansk Akvakultur, Dansk Akvarieunion, Dansk Erhverv, Dansk Fjerkræ, Dansk Flavour Organisation, Dansk Fåreavl, Dansk Galop, Dansk Gartneri, Dansk Gedeunion, Dansk Hunderegister, Dansk Industri, Dansk Juletræsdyrkerforening, Dansk Kennel Klub, Dansk Pelsdyravlforening, Dansk Planteværn, Dansk Primat Sammenslutning, Dansk Rideforbund, Dansk Skaldyrcenter, Dansk Skovforening, Dansk Supermarked, Dansk Terrier Klub, Dansk Transport og Logistik, Dansk Travsports Centralforbund, Dansk Træforening, Dansk Veterinær Konsortium, Dansk Økologisk Gedeavlforening, Danske Advokater, Danske Biavlere Landsforening, Danske Erhvervsakademier, Danske Fugleforeninger, Danske Havne, Danske Helsekostforretningers Brancheorganisation, Danske Kartofler, Danske Lammeproducenter, Danske Læskedrik Fabrikker, Danske Professionshøjskoler, Danske Regioner, Danske Slagtermestre, Danske Speditører, Danske Svineproducenter, Danske Universiteter, Data Logisk ApS, DAZA (Danske Zoologiske Haver og Akvarier), DCA - Nationalt Center for Fødevarer og Jordbrug, De Danske Skovdyrkerforeninger, Deanfood ApS, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Brancheorganisation for Vitalmidler, Den Danske Dyrlægeforening, Den Grønne Nøgle, Det Sundhedsvidenskabelige Fakultet – KU, Det Økologiske Fødevareråd, Det Økologiske Råd, Det Veterinære Sundhedsråd, DHI – Institut for Vand og Miljø, Diabetesforeningen, DLF A/S, Dronningeavlforeningen af 1921, DHI- Center for Miljø og Toksikologi, DI Fødevarer, DI Handel, DinSmiley, DOSO – Dyreværnsorganisationernes Samarbejdsorganisation, DTU – Center for Hygiejnisk Design, DTU – Fødevarerinstitutionen, DTU – Veterinærinstitutionen, Dyrefondet, Dyreforsøgstilsynet, Dyrenes Beskyttelse, Dyrenes Velfærd, Dyreværnsforeningen Alle Dyrs Ret, E-Brankekoden ApS,

Ecscom v/Kim Iversen, EFSA - Effektiv Food Safety Advice, Elite Food Aps, Elite-smiley, EMCON, Emballage- og Transportinstituttet, Emballageindustrien, Emballageindustriens Arbejdsgiverforening, Erhvervsbiavlerne, eSmiley, Eurofins Steins Laboratorium, Fairtrade Mærket, FEHA, Felis Danica, Fokus på Dyr, Foodcare, Food Consult Nordic, Food Diagnostics ApS, FoodEfficiency, Forbrugerrådet Tænk, Force Technology, Foreningen af dagligvaregrossister, Foreningen af Danske Fiskefoderfabrikker, Foreningen af Danske Handelsmøller, Foreningen af Danske Spiritusfabrikker, Foreningen af Fiskeauktioner og Samlecentraler i Danmark, Foreningen Fair Dog, Foreningen Frit Fjerkræ, Foreningen af Miljømedarbejdere i kommunerne, Foreningen Muslingeerhvervet (FME), Foreningen af Tilsynsfunktionærer, Foreningen af Vandværker i Danmark, Foreningen for Biodynamisk Jordbrug, Foreningen for Danmarks Fiskemel- og Fiskeolieindustri, Frie Bønder Levende Land, FS-C.dk (Food Safety Consult), Forsøgsdyrenes Værn, FødevarerExperten, Fødevarergruppen, Fødevarer til Medicinske Formål (FMF), FødevarerDanmark, GEUS, Greenpeace, Gigtforeningen, Grøn Hverdag, Grønne familier, Hatting-KS A/S, Haveselskabet, HELSAM, Hedeselskabet, Helsebranchens Leverandørforening, Hestens Værn, Hjerteforeningen, HORESTA, Højmarkslaboratoriet a/s, Håndværksrådet, ICROFS, ISI Food Protection, ITD International Transport Danmark, Kantineledernes Landsklub, Kelsen Group, KGH customs services Danmark, KGH customs services Sverige, Kliniske Diætister, Kommunernes Landsforening, København Fur, Kontrolgruppen, Kost, Motion & Sund fornuft (KMS), Kost og Ernæringsforbundet, Kræftens Bekæmpelse, Landboungdom, Landbrug & Fødevarer, Landbrug & Fødevarer, Frøsektionen, Landsforeningen af Danske Mælkeproducenter, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Komitéen mod

Dyreforsøg, Landsforeningen af danske Mælkeproducenter, Landsforeningen Dansk Fåreavl, Landsforeningen Danske Maskinstationer, Landskontoret for Heste, Ledernes Hovedorganisation, LIF, Lolex aps, Lægeforeningen, Lægemedelindustriforeningen, Margarine Industri Foreningen, Mejeri-foreningen, Maistic Bio Group, Marine Ingredients, MVR Kval Tech, Møllers Fødevarerrådgivning, Nemhygiejne, Ninkovich Consult ApS, Nordic Petfood Association (NPFA), Nyt Hesteliv, Nærbutikkernes Landsforening, Nærings- og Nydelsesmiddelarbejderforbundet, NOAH, NOPALAX, OASA, Ostehandlerforeningen for Danmark, Plantebranchen, Plastindustrien i Danmark, QESH Consult, QFish, QMS-Consult, Quality Consulting Denmark, Rådet for Bedre Hygiejne, Salling Group, Sammark, Sammenslutningen af Danske Erhvervsbiavlere, Sammenslutningen af Danske Småøer, Scanpharm A/S, SEDAN, SEGES, Sills & Løndal Rådgivning Aps, Smiley-One, SPF-Danmark, Statens Seruminstitut, Stop Spild Af Mad, SundhedsRådet, Teknologisk Institut, TOMO Fødevarerrådgivning, Udvalg for Kontrol med Økologisk Jordbrug, Varefakta, Verdensnaturfonden, Veterinærmedicinsk Industriforening, Videntcenter for Svineproduktion, VikingGenetics, World Animal Protection Danmark, V & S Distillers, VSOD, Øgruppen - Dansk Økologileverandørforening, Økologisk Landsforening, DCA – Nationalt center for Fødevarer og Jordbrug, AU, DCE – Nationalt center for Miljø og Energi, AU, Det Natur- og Biovidenskabelige Fakultet, KU, Institut for Fødevarer- og Ressourceøkonomi, KU, Binævnet, Brancheudvalget for Frø, Det Danske Fjerkræråd, Det Dyreetiske Råd, Det Grønne Kontaktudvalg, sekretariatet, Det Økologiske Fødevareråd og Landdistrikternes Fællesråd.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej anfør "ingen")	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej anfør "ingen")
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen af betydning
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen af betydning
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet, m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget supplerer den nye økologiforordning (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848 af 30. maj 2018 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007).	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Går videre end minimumskrav i EU-regulering	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter den gældende bestemmelse i økologilovens § 1 finder loven anvendelse på produktion, opbevaring, tilberedning, import og markedsføring af økologiske jordbrugs- og fiskeriprodukter, herunder fødevarer.

Af bemærkningerne til loven, jf. Folketingstidende 2007-08 (2. samling), tillæg A, side 2727, fremgår det, at loven fastsætter rammerne for en regulering af produktion, opbevaring, tilberedning, import og markedsføring af økologiske jordbrugs- og fiskeriprodukter og fødevarer "fra jord til bord", dvs. fra primærproduktionen inden for landbrug og fiskeri, til produkterne når forbrugere.

Efter den foreslåede ændring i økologilovens § 1, indsættes teksten ", samt visse andre produkter med tæt forbindelse til landbruget, som er opført på listen i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter" efter "fødevarer".

Ændringen vil medføre, at det fremgår af bestemmelsen, at lovens anvendelsesområde også gælder for visse andre produkter med tæt forbindelse til landbruget. Dermed bringes lovens anvendelsesområde i overensstemmelse med den nye økologiforordnings anvendelsesområde. Anvendelsesområdet for økologiforordningen fremgår af forordningens artikel 2, stk. 1, og er i forhold til den nugældende forordning blevet udvidet til også at omfatte andre produkter med tæt forbindelse til landbruget, som opført på listen i bilag I til forordningen, hvis de er eller er beregnet til at blive produceret, tilberedt, mærket, distribueret, markedsført, importeret til eller eksporteret fra Den Europæiske Union.

Visse andre produkter med tæt forbindelse til landbruget kan f.eks. være havsalt, bivoks, æteriske olier, råhuder og ubehandlede skind eller plantebaserede traditionelle urtepræparater. Produkterne fremgår alle af bilag I til økologiforordningen. Forordningens artikel 2, stk. 6, tillægger EU-Kommissionen beføjelse til at fastsætte delegerede retsakter om ændring af listen over produkter i bilag I ved at tilføje yderligere produkter til listen eller ved at ændre disse tilføjede oplysninger. EU-Kommissionen kan kun optage produkter, som har tæt forbindelse til landbrugsprodukter, på listen.

Til nr. 2

Overskriften til kapitel 2 i økologiloven er Det Økologiske Fødevareråd.

Det foreslås, at *overskriften* til kapitel 2 affattes således "Rådgivende udvalg m.v."

Forslaget er en sproglig opdatering som en konsekvens af, at det i lovforslagets § 1, nr. 3 foreslås, at lovens § 4 ændres. Dermed kommer det også af overskriften til at fremgå, at ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan nedsætte rådgivende udvalg m.v.

Til nr. 3

Efter den gældende bestemmelse i økologilovens § 4, stk. 1, nedsætter ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling Det Økologiske Fødevareråd. Ifølge § 4, stk. 2, skal Det Økologiske Fødevareråd fremme, følge og vurdere udviklingsmulighederne for den danske økologisektor.

Efter den gældende bestemmelse i økologilovens § 4, stk. 3, fastsætter ministeren rådets sammensætning. Formanden udpeges som repræsentant for Miljø- og Fødevareministeriet. De øvrige medlemmer udpeges efter indstilling fra myndigheder, erhvervs- og interesseorganisationer på økologiområdet.

Med den udvikling, der er i den økologiske sektor, er der behov for en mere dynamisk og fleksibel rådgivningsstruktur, så ministeren kan nedsætte forskellige udvalg, alt efter hvad der understøtter målsætningerne om en større og mere aktiv økologisektor bedst.

Det foreslås derfor, at § 4, stk. 1, ændres således, at ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan nedsætte rådgivende udvalg eller grupper, til at følge udviklingen i økologisektoren, og som kan rådgive ministeren.

Herudover foreslås i § 4, stk. 2, at ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte nærmere regler for udvalg eller grupper nedsat efter stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 1, vil medføre, at ministeren kan nedsætte forskellige udvalg på økologiområdet. Et konsensusbetonet og bredt forankret samarbejde på tværs af offentlige og private aktører fra hele den økologiske værdikæde har været og er et afgørende fundament for en stærk økologisk sektor i Danmark. Det er derfor hensigten, at der etableres rådgivende udvalg på økologiområdet, som understøtter drøftelser dels i forhold til videreudvikling af den økologiske sektor i et overordnet perspektiv, dels mere detaljerede og målrettede drøftelser, hvor der kan være behov for en specialfaglig repræsentation i forhold til de enkelte emner. Repræsentanter fra hele den økologiske værdikæde tilbydes deltagelse i disse udvalg. Derudover foreslås, at ministeren med hjemmel i § 4, stk. 2, kan fastsætte medlemssammensætningen for sådanne udvalg, og herunder grundlaget for udpegning af det enkelte udvalgs formand og derudover som hidtil til at fastsætte regler om sekretariat, arbejdsform m.v.

Ved nedsættelse af udvalg, grupper m.v. vil det samtidig blive sikret, at ligestillingslovens regler om medlemssammensætning overholdes.

Til nr. 4

Overskriften til økologilovens § 5 er "Brug af den økologiske betegnelse".

Det foreslås, at *overskriften* til § 5 ophæves som konsekvens af den foreslåede ophævelse af § 5 i lovforslagets § 1, nr. 5. Overskriften er ikke længere nødvendig.

Til nr. 5

Det fremgår af den gældende bestemmelse i økologilovens § 5, at produkter omfattet af denne lov kun må mar-

kedsføres eller sælges med henvisning til, at de er produceret i henhold til den økologiske produktionsmetode, hvis produkterne er fremstillet i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af økologiloven eller bestemmelser i Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold omfattet af denne lov.

Det fremgår både af artikel 23 i rådsforordningen og i økologiforordningens artikel 30, at et produkt kun må være forsynet med betegnelser, om at det er produceret i overensstemmelse med den økologiske produktionsmetode, når produktet eller dets ingredienser eller de fodermidler, der er anvendt til dets produktion overholder økologireglerne. Der må i mærkningen, reklamen eller handelsdokumenterne ikke anvendes økologiske betegnelser, der lader køberen (f.eks. landmanden, forbrugeren eller erhvervsdrivende) formode, at produktet eller ingredienserne eller fodermidlerne er produceret i overensstemmelse med økologireglerne. Overtrædelse af artikel 30 er nærmere beskrevet i lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.3.3.1.2.

Økologiforordningen, der i henhold til TEUF artikel 288 vil være umiddelbart gældende i medlemsstaterne. Som konsekvens heraf foreslås det, at ophæve § 5.

Til nr. 6

Overskriften til kapitel 4 er ”Autorisation”.

Det foreslås, at *overskriften* ændres til ”Certificering, godkendelse og registrering”.

Forslaget er en sproglig opdatering som en konsekvens af, at det i lovforslagets § 1, nr. 8, foreslås, at lovens § 7 ændres. Dermed kommer det også af overskriften til at fremgå, at kapitel 4 omhandler certificering, godkendelse og registrering.

Til nr. 7

Overskriften til § 7 er ”Meddelelse af autorisation”.

Det foreslås, at *overskriften* til § 7 ophæves.

Forslaget er en konsekvens af, at det i lovforslagets § 1, nr. 6, foreslås at ændre titlen på kapitlet, som indeholder bestemmelser om certificering og domstolsprøvelse, således at overskriften er dækkende for den i § 1, nr. 8, foreslåede nye affattelse af lovens § 7. Overskriften er ikke længere nødvendig.

Til nr. 8

Efter den gældende bestemmelse i § 7, stk. 1, kan ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling meddele autorisation til økologisk virksomhed, som drives i overensstemmelse med Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold omfattet af loven, bestemmelserne i denne lov samt regler fastsat i medfør af loven. Ifølge § 7, stk. 2, kan autorisation meddeles til fysiske og juridisk personer til økologisk drift af en bestemt virksomhed.

Efter den gældende bestemmelse i § 7, stk. 3, kan ministeren fastsætte regler om autorisation, herunder om ansøgning m.v.

Efter gældende hjemmel i lovens § 7, stk. 3, er der bl.a. fastsat krav i bekendtgørelsen om økologisk jordbrugsproduktion m.v. til, hvor en autorisationsansøgning skal indgives, og hvilke oplysninger en ansøger skal afgive til kontrolmyndigheden ved indgivelse af ansøgning, for at blive autoriseret til økologisk drift af en jordbrugsbedrift eller virksomhed.

Det foreslås at § 7, affattes således at ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om certificering, godkendelse og registrering af økologiske virksomheder, herunder om betingelser og vilkår for registrering og ejerskifte.

Med den foreslåede § 7, vil ministeren kunne fastsætte regler om økologiske virksomheders pligt til certificering.

Med ændringen af § 7 er der ikke tilsigtet en ændring af bemyndigelsen i den gældende § 7, stk. 3, som anses som indeholdt af den nye ordlyd som ifølge bemærkningerne til økologiloven, jf. Folketingstidende 2007-08 (2. samling), tillæg A, side 2731, ville kunne anvendes til at fastsætte regler om hvilke virksomhedstyper, der kan autoriseres, og hvordan de autoriseres, herunder hvilke oplysninger der skal foreligge ved ansøgningen. Dog tilsigtes en udvidelse således at bemyndigelsen også kan anvendes til at fastsætte regler for certificering af grupper af erhvervsdrivende, herunder hvor ansøgningen skal indgives og hvilke oplysninger, der skal foreligges ved ansøgningen.

Derudover vil det med hjemmel i den foreslåede § 7 være muligt i bekendtgørelsesform, at fastsætte bestemmelser vedrørende producent-, bruger- eller ejerskifte, eller ophør af økologisk produktion, som i den nuværende lovs § 9, da det er Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering, at det nuværende autorisationsbegreb kan rummes indenfor den kommende certificeringsordning,

I forbindelse med fastsættelse af krav relateret til certificeringen vil begrebet økologiske virksomheder skulle forstås i overensstemmelse med definitionen af erhvervsdrivende i økologiforordningens artikel 3, nr. 13, hvorefter en økologisk virksomhed forstås som den fysiske eller juridiske person, der har ansvar for at sikre, at forordningen overholdes i alle de faser af produktionen, tilberedningen og distributionen, som er under den pågældende erhvervsdrivendes kontrol.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Til nr. 9

Overskriften før § 8 er ”Nægtelse af autorisation”.

Det foreslås, som en konsekvens af den foreslåede ophævelse af § 8 i lovforslagets § 1, nr. 10, at *overskriften* før § 8 også ophæves. Overskriften er ikke længere nødvendig.

Til nr. 10

Den gældende bestemmelse i lovens § 8 vedrører administrationen af autorisationer. Efter § 8, stk. 1, kan myndigheden nægte at udstede en autorisation, hvis ansøgerens autorisation inden for de forudgående 5 år er blevet tilbagekaldt,

og der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil drive virksomheden økologisk i overensstemmelse med reglerne, hvis ansøgeren inden for de forudgående 5 år er fundet skyldig i et strafbart forhold, der kan give grund til at antage, at den pågældende ikke vil drive virksomheden i overensstemmelse med økologireglerne, eller der i øvrigt foreligger oplysninger om den pågældende, som giver grund til at antage, at den pågældende ikke vil drive virksomheden økologisk i overensstemmelse med reglerne. Bestemmelsen er blevet anvendt få gange siden 2010.

Derudover kan myndigheden efter lovens § 8, stk. 2 og 3, nægte autorisation til interessentskaber og kommanditselskaber, hvis der om en af selskabets deltagere foreligger oplysninger, som efter ovennævnte stk. 1, kan begrunde nægtelse af autorisation, og for så vidt angår et aktie- eller anpartsselskab eller et andet selskab med begrænset ansvar, kan autorisation nægtes, hvis der om et medlem af selskabets direktion foreligger oplysninger, som efter stk. 1, kan begrunde nægtelse af autorisation. Siden 2010 er bestemmelserne i lovens § 8, stk. 2 og 3, blevet anvendt få gange.

Det fremgår af økologiforordningens artikel 35, stk. 1, at de kompetente myndigheder eller efter omstændighederne kontrolmyndighederne eller kontrolorganet udsteder certifikat til enhver erhvervsdrivende eller gruppe af erhvervsdrivende, der har givet meddelelse om sin aktivitet i henhold til artikel 34, stk. 1, og som overholder forordningens regler. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Bestemmelsen kan ikke fastholdes, da nægtelse af certificering nu er reguleret af økologiforordningen. Eventuelle bestemmelser der er nødvendige for anvendelsen af økologiforordningens bestemmelser om certificering vil ske i bekendtgørelsesform med hjemmel i økologilovens § 13. På denne baggrund foreslås det at ophæve § 8.

Til nr. 11

Overskriften før § 9 er ”Bortfald af autorisation”.

Det foreslås, som en konsekvens af den foreslåede ophævelse af § 9 i lovforslagets § 1, nr. 12, at *overskriften* før § 9 også ophæves. Overskriften er ikke længere nødvendig.

Til nr. 12

Efter økologilovens § 9, bortfalder autorisationen ved producent-, bruger- eller ejerskifte, eller når autorisationsindehaveren til ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling eller den, ministeren bemyndiger hertil, meddeler ophør af produktionen.

Da en lignende bestemmelse ikke fremgår af økologiforordningen, og da alle administrative lovbestemmelser relateret til autorisationer foreslås ophævet, foreslås § 9 også ophævet.

Muligheden for at fastsætte regler om, at autorisationen kan bortfalde ved producent-, bruger- eller ejerskifte, eller ved ophør af produktionen, skal fortsat opretholdes, idet dette nu kan ske med hjemmel i den i lovforslagets § 1, nr. 8, foreslåede nye affattelse af lovens § 7. Det er Miljø- og Fø-

devareministeriets vurdering, at det nuværende autorisationsbegreb kan rummes indenfor den kommende certificeringsordning. Det vil herved være muligt i bekendtgørelsesform at fastsætte en lignende bestemmelse vedrørende producent-, bruger- eller ejerskifte, eller ophør af økologisk produktion.

Til nr. 13

Overskriften før § 10 er ”Tilbagekaldelse af autorisation”.

Det foreslås, som en konsekvens af den foreslåede ophævelse af § 10 i lovforslagets § 1, nr. 14, at *overskriften* før § 10 også ophæves. Overskriften er ikke længere nødvendig.

Til nr. 14

Bestemmelsen i § 10 omhandler ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestillings mulighed for tilbagekaldelse af en meddelt autorisation, hvis autorisationsindehaveren groft eller gentagne gange har overtrådt Det Europæiske Fællesskabers forordninger om forhold omfattet af denne lov, bestemmelserne i denne lov eller regler fastsat i medfør af loven.

Ifølge økologiforordningens artikel 42, stk. 2, er det muligt at tilbagekalde et certifikat, hvis indehaveren groft eller gentagne gange har overtrådt Den Europæiske Unions forordninger. Af artiklen fremgår, at i tilfælde af alvorlig eller gentagen eller fortsat manglende overholdelse af forordningens regler skal myndigheden overfor den erhvervsdrivende foretage passende foranstaltninger. Disse foranstaltninger skal være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, og kan variere fra i en periode at forbyde markedsføring af et økologisk produkt til at suspendere autorisationen til en inddragelse af autorisationen. Der vil dermed fortsat kunne ske tilbagekaldelse af hensyn til økologiens troværdighed. Ministeriet har siden 2010 tilbagekaldt få autorisationer efter grove eller gentagne overtrædelser af økologireglerne.

Efter lovens bestemmelse i § 10, stk. 2, er det muligt for ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling efter først at have tilbagekaldt en autorisation efter § 10, stk. 1, for en autorisationsindehaver i et selskab, også at kunne fratage autorisationen for interessentskaber eller kommanditselskaber eller andre selskaber, hvori autorisationsindehaveren er deltager eller medlem, hvis autorisationsindehaveren ikke inden for en frist på to måneder udtræder af selskabet. Ministeriet har siden 2010 ikke anvendt denne bestemmelse.

Efter lovens bestemmelse i § 10, stk. 3, kan ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling ved tilbagekaldelse af autorisation for et interessentskab eller kommanditselskab eller et aktie- eller anpartsselskab eller et andet selskab med begrænset ansvar også foretage tilbagekaldelse af autorisationer, som de ansvarlige personer i selskabet måtte have i andre selskaber (f.eks. personligt ejede jordbrugsbedrifter eller virksomheder). Denne bestemmelse er anvendt få gange siden 2010.

Ifølge lovens § 10, stk. 4, kan en autorisation tilbagekalde, hvis virksomheden i en periode på mindst 1 år ikke har haft økologisk aktivitet. Ifølge bemærkningerne til loven, jf. Folketingstidende 2007-08 (2. samling), tillæg A, side 2734, fandtes en tilsvarende bestemmelse i § 10 i bekendtgørelse

nr. 605 af 15. juni 2006 om økologiske fødevarer m.v. og § 9 i bekendtgørelse nr. 114 af 23. februar 2004 om økologisk akvakulturbrug. Bestemmelsen findes ligeledes i Fødevarestyrelsens nugældende bekendtgørelse nr. 48 af 21. januar 2020 om økologiske fødevarer m.v., og Fødevarestyrelsen forventer at videreføre bestemmelsen også efter ikrafttræden af den nye økologiforordning for at sikre gennemførelse af en effektiv, herunder også ressourceeffektiv, kontrol.

Bestemmelsen i lovens § 10, stk. 5, kan anvendes i de tilfælde, hvor der sker tilbagekaldelse efter § 10, stk. 1-3, til også at bestemme, at autorisationen først kan generhverves efter en periode, der dog ikke kan overstige fem år. Ifølge bemærkningerne til loven, jf. Folketingstidende 2007-08 (2. samling), tillæg A, side 2734, er formålet med bestemmelsen, at en autorisationsindehaver ikke dagen efter tilbagekaldelsen er sket, kan indgive ansøgning om en ny autorisation, men at en tilbagekaldelse som minimum sker for en periode på seks måneder. Herved sikres, at en planteproduktion ved en ny ansøgning normalt skal gennemføre en fornyet omlægning af markerne på to år, før afgrøderne igen kan markedsføres som økologiske. Hvis fratagelsen alene sker som følge af manglende årlige indberetning, tilbagekaldes autorisationen efter gældende praksis dog ikke for nogen periode. Miljø- og Fødevareministeriet har siden 2010 anvendt muligheden for at fastsætte krav om, at autorisationen først kan generhverves efter en nærmere fastsat periode i få sager.

Bestemmelsen i lovens § 10, stk. 6, pålægger myndigheder, som træffer afgørelser efter stk. 1-4, i afgørelserne at oplyse autorisationsindehaveren om muligheden for at forlange afgørelsen indbragt for domstolene. Denne forpligtelse fremgår også af forvaltningslovens § 26, hvoraf det fremgår, at afgørelser, der kun kan indbringes for domstolene under iagttagelse af en lovbestemt frist for sagens anlæg, skal være ledsaget af oplysning herom.

Det er ikke muligt at fastholde bestemmelserne i lovens § 10, fordi bestemmelsens stk. 1, nu fremgår direkte af økologiforordningens artikel 42, stk. 2. Derudover er det ikke nødvendigt i økologilovens § 10, stk. 6, at nævne, at afgørelser, der kun kan indbringes for domstolene under iagttagelse af en lovbestemt frist for sagens anlæg, skal være ledsaget af oplysning herom, fordi dette allerede følger af forvaltningslovens § 26. Bestemmelserne i stk. 2-5, kan ikke fastholdes, da tilbagekaldelse nu reguleres af økologiforordningen. Eventuelle bestemmelser, der er nødvendige for anvendelsen af økologiforordningens bestemmelser om tilbagekaldelse af certificering, vil ske i bekendtgørelsesform med hjemmel i økologilovens § 13. På dette grundlag foreslås det at ophæve § 10.

Til nr. 15

Overskriften før § 11 er ”Daglig drift”.

Det foreslås, som en konsekvens af den foreslåede ophævelse af § 11 i lovforslagets § 1, nr. 16, at overskriften før § 11 også ophæves. Overskriften er ikke længere nødvendig.

Til nr. 16

I lovens § 11 er fastsat krav om, at den daglige drift af den autorisationspligtige virksomhed skal forestås af autorisationsindehaveren selv eller af en person, der kan opnå autorisation. Bestemmelsen blev en del af økologiloven i 2009, jf. Folketingstidende 2007-08 (2. samling), tillæg A, side 2734, for at undgå, at økologiens troværdighed påvirkes negativt ved, at personer, der ikke kan opnå autorisation eller har fået tilbagekaldt en autorisation, alligevel de facto driver økologisk virksomhed. Landbrugsstyrelsen har siden 2010 ikke anvendt muligheden i lovens § 11, stk. 2, til at tilbagekalde en autorisation, hvor den daglige drift forestås af en person, der ikke kan opnå autorisation.

Der er i forordningen ikke længere nationalt råderum til at fastholde lovens § 11 om, hvem der kan varetage den daglige drift af den autorisationspligtige virksomhed. Det er derfor ikke længere muligt, at en person, som af autorisationsindehaveren er ansat til at håndtere den daglige drift, pålægges ansvar for overholdelse af økologiforordningens regler i forhold til driften af virksomheden. Efter økologiforordningens bestemmelser er det udelukkende den erhvervsdrivendes eller landbrugerens (indehaveren af certifikatet) forpligtelse at overholde forordningens regler, uanset om det drejer sig om de generelle produktionsregler (artikel 9), om-lægningsperioden (artikel 10), planteproduktion (artikel 12), animalsk produktion (artikel 14), produktion af alger og akvakulturdyr (artikel 15), produktion af forarbejdede fødevarer (artikel 16), produktion af forarbejdet foder (artikel 17), produktion af vin (artikel 18), produktion af gær, der anvendes som fødevarer eller foder (artikel 19), indsamling, emballering, transport og opbevaring af økologiske produkter (artikel 23), forpligtelser og tiltag i tilfælde af mistanke om manglende overholdelse (artikel 27), eller supplerende regler om tiltag, der skal iværksættes af erhvervsdrivende (artikel 39).

Derfor foreslås at ophæve lovens § 11.

Til nr. 17

Overskriften før § 12 er ”Domstolsprøvelse af tilbagekaldelse af autorisation”.

I overskriften før § 12 foreslås det, at ”autorisation” ændres til: ”certificering”.

Forslaget er en konsekvens af, at der i lovforslagets § 1, nr. 18 og 19, foreslås en ændring af lovens § 12, stk. 1.

Til nr. 18

Det fremgår af den gældende bestemmelse i økologilovens § 12, stk. 1, 1. pkt., at autorisationsindehaveren kan forlange, at afgørelsesmyndigheden indbringer sagen for domstolene i de tilfælde, hvor der er truffet afgørelse om tilbagekaldelse af autorisation efter lovens § 10, stk. 1-4 og § 11, stk. 2. Siden 2010 er dette sket i få sager.

Som konsekvens af den foreslåede ophævelse af de administrative regler om autorisation i lovforslagets § 1, nr. 14 og 16, foreslås også at ændre bestemmelsen i lovens § 12, stk. 1, 1. pkt., således at teksten ”efter § 10, stk. 1-4, og § 11,

stk. 2, kan af autorisationsindehaveren” ændres til ”om tilbagekaldelse af certificering, som er truffet efter Den Europæiske Unions forordninger om forhold, der er omfattet af denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov, kan af indehaveren af certificeringen”.

Dermed er det stadig muligt for indehaveren af en certificering, at forlange afgørelse om tilbagekaldelse af certificeringen indbragt for domstolene, uanset om afgørelsen er truffet med hjemmel i økologiloven, bestemmelser udstedt i medfør af økologiloven eller bestemmelser i Den Europæiske Unions forordninger om forhold omfattet af denne lov. Den foreslåede ændring er således en videreførelse af gældende ret.

Til nr. 19

Det fremgår af den gældende bestemmelse i økologilovens § 12, stk. 1, 2. pkt. og 3. pkt., at anmodning efter bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., skal fremsættes over for ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling, inden 4 uger efter at tilbagekaldelsen er meddelt autorisationsindehaveren, samt at ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling anlægger sag mod autorisationsindehaveren i den borgerlige retsplejes former.

Som konsekvens af den ændrede terminologi, se lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1, foreslås det i § 12, stk. 1, 2. pkt. og 3. pkt., at ”autorisationsindehaveren” ændres til ”indehaveren af certificeringen”. Den foreslåede ændring er således en videreførelse af gældende ret.

Til nr. 20

Efter økologilovens § 15 a, stk. 1, kan ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling fastsætte regler om, at kommunikation vedrørende forhold omfattet af loven eller af regler udstedt i medfør af loven, skal foregå digitalt.

Den bestemmelse er bl.a. anvendt i den gældende bekendtgørelse om økologisk jordbrugsproduktion m.v., til at stille krav om, at producenten hvert år indberetter forskellige oplysninger i Landbrugsstyrelsens Fællesskema via Tast-Selv-Service samt i den gældende bekendtgørelse om økologiske fødevarer og økologisk akvakultur m.v. til at stille krav om, at anmeldelse af økologi-aktiviteter og ændringer i forhold og aktiviteter, der er beskrevet i virksomhedens økologirapport, sker via nærmere bestemte digitale formularer.

Efter økologilovens § 1, finder loven anvendelse på produktion, opbevaring, tilberedning, import og markedsføring af økologiske jordbrugs- og fiskeriprodukter, herunder fødevarer. Bestemmelsen er formuleret i overensstemmelse med Den Europæiske Unions forordninger på økologiområdet, og loven fastsætter således rammerne for en regulering af produktion, opbevaring, tilberedning, import og markedsføring af økologiske jordbrugs- og fiskeriprodukter og fødevarer ”fra jord til bord”, dvs. fra primærproduktionen inden for landbrug og fiskeri til produkterne når forbrugeren.

Det foreslås, at bestemmelsen i § 15 a, stk. 1, tilpasses, således at ”lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov” ændres til ”lov, regler af udstedt i medfør af denne lov eller

af bestemmelser i Den Europæiske Unions forordninger om forhold omfattet af denne lov”.

Med den foreslåede tilpasning af bestemmelsen tydeliggøres, at muligheden for at fastsætte regler om obligatorisk digital kommunikation efter økologiloven også omfatter indberetninger og lignende, der foretages efter bestemmelser i en EU-forordning. Den foreslåede ændring indebærer ikke en materiel ændring af bestemmelsen, idet forordninger på økologiområdet allerede efter gældende ret er omfattet af økologilovens anvendelsesområde, som fastsat i lovens § 1, men er alene en sproglig supplerende af bestemmelsen.

Til nr. 21

Efter økologilovens § 16 kan ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling fastsætte regler om opkrævning og betaling til hel eller delvis dækning af udgifter til autorisation, tilsyn, kontrol og administration efter loven, efter regler udstedt i medfør af loven samt efter forordninger udstedt af Det Europæiske Fællesskab.

Bestemmelsen i økologilovens § 16, stk. 1, er ligesom beslægtede bestemmelser i § 45 i lov om fødevarer, jf. lovbekendtgørelse nr. 999 af 2. juli 2018 og 1, stk. 3, nr. 11, i lov om foderstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1000 af 2. juli 2018 udtryk for princippet om brugerbetaling, og giver hjemmel til opkrævning af gebyrer på de af loven omfattede områder til hel eller delvis dækning af kontrolomkostninger m.v.

Siden den 1. juli 1996 har omkostningerne i forbindelse med kontrol m.v. af bedrifter og virksomheder inden for lovens anvendelsesområde helt eller delvist være afløftet og finansieret dels af Miljø- og Fødevarerministeriets bevilling, dels af en pulje til lettelse af de administrative byrder for små og mellemstore virksomheder samt via pesticidmidler.

Bestemmelsen i økologilovens § 16, stk. 1, er således på nuværende tidspunkt kun udnyttet ved bekendtgørelse nr. 1629 af 27. december 2019 om betaling for kontrol af fødevarer, foder og levende dyr mv., hvori der er fastsat regler om gebyrfinansieret opfølgende kontrol på virksomhedsområdet.

Det foreslås, at bestemmelsen i § 16, stk. 1, tilpasses sprogligt, således at det fremgår, at der kan fastsættes regler om opkrævning af betaling til hel eller delvis dækning af omkostninger til bl.a. kontrol og administration.

Forslaget indebærer, at bestemmelsen tilpasses tilsvarende bestemmelser i anden lovgivning på Miljø- og Fødevarerministeriets område, som f.eks. § 45 i lov om fødevarer, og den terminologi, der anvendes i de EU-retlige regler på området, herunder f.eks. i kontrolforordningens artikel 80.

Bestemmelsen vil som hidtil kunne anvendes til at fastsætte regler om opkrævning og betaling til dækning af omkostninger til autorisation, tilsyn, kontrol og administration efter denne lov, efter regler udstedt i medfør af denne lov samt efter EU-forordninger, og vil fortsat udgøre hjemmelsgrundlaget for de gebyrer, der er fastsat i bekendtgørelse nr. 1629 af 27. december 2019 om betaling for kontrol af fødevarer, foder og levende dyr mv.

Ved fastsættelse af gebyrer i medfør af den foreslåede bestemmelse, finder Finansministeriets Budgetvejledning 2016 og vejledning om prisfastsættelse fra 2006 anvendelse. I overensstemmelse med Budgetvejledningens afsnit 2.3.1.2. skal taksterne for de enkelte gebyrtyper, som fastsættes i medfør af bemyndigelsen i økologilovens § 16, stk. 1, fastsættes således, at der opnås fuld dækning for de enkelte omkostninger, der er forbundet med det pågældende gebyrbelagte område, således at der tilstræbes en balance over en løbende 4-årig periode.

Til nr. 22

Efter den gældende bestemmelse i § 16, stk. 1, kan ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling fastsætte regler om opkrævning og betaling til hel eller delvis dækning af udgifter til autorisation, tilsyn, kontrol og administration efter denne lov, efter regler udstedt i medfør af denne lov samt efter forordninger udstedt af Det Europæiske Fællesskab.

Det foreslås i § 16, stk. 1, at "autorisation" ændres til "certificering".

Forslaget er en sproglig opdatering som en konsekvens af den ændrede terminologi, se lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1. Der er således ikke tale om en realitetsændring, men alene en sproglig tilpasning.

Til nr. 23

Miljø- og Fødevarerministeriets myndigheder har i dag efter økologilovens bestemmelser ikke mulighed for systematisk at indsamle og behandle oplysninger fra hinanden. Ministeriets myndigheder kan i nogle tilfælde have behov for at indhente oplysninger fra andre myndigheder. Dette skyldes, at ansvarsområdet for håndhævelsen af økologiforordningen og kontrollen administrativt er delt mellem to myndigheder (Landbrugsstyrelsen og Fødevarestyrelsen), hvorfor det vil være gavnligt, at myndighederne til planlægningen af kontrollen får mulighed for at indsamle og samkøre oplysninger fra hinanden og fra andre myndigheder.

Den foreslåede bestemmelse i § 17 a, har til formål at etablere et retligt grundlag for, at ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan indsamle og behandle en række oplysninger fra andre offentlige myndigheder i form af indhentning og samkøring af data, herunder med egne data, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af styrelsens kontrolopgaver.

Det er ikke hensigten med bestemmelsen at fravige tavshedspligtsbestemmelser m.v. på Miljø- og Fødevarerministeriets område, og disse vil derfor fortsat skulle overholdes ved udnyttelse af oplysninger til samkøring af data efter den foreslåede bestemmelse.

Det er nødvendigt, at myndighederne får mulighed for at målrette kontrolindsatsen og anvende ressourcerne på de økologiske virksomheder, hvor der er risiko for overtrædelse af økologilovgivning. Dette understøtter den offentlige kontrol, som er beskrevet i den nye økologiforordnings artikel 38, hvoraf det fremgår, at kontrollen skal ske gennem hele processen i alle faser af produktionen, tilberedningen

og distributionen ud fra sandsynligheden for manglende overholdelse af forordningens regler.

Det foreslås i § 17 a, at "Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan indhente de oplysninger hos andre offentlige myndigheder, der er nødvendige for at kontrollere, at denne lov eller de i medfør af loven fastsatte regler eller Den Europæiske Unions forordninger om forhold, der er omfattet af denne lov, overholdes, bl.a. med henblik på registersamkøring og sammenstilling af oplysninger i kontroløjemed, herunder oplysninger om skatteforhold.

Som eksempel på de muligheder, som samkøringshjemlen giver, kan nævnes, at Landbrugsstyrelsen vil have mulighed for at indhente oplysninger fra Fødevarestyrelsens veterinærmedicinregister (VetStat) forud for planlægning af de årlige kontroller.

Det foreslås således, at der indføres en bestemmelse, som giver myndighederne hjemmel til at indhente, og indsamle data med det formål at målrette en efterfølgende kontrolindsats. Behovet for bestemmelsen begrundes i, at ministeriets myndigheder ved hjælp af indsamling og behandling af data kan lette udførelsen og planlægningen af kontrollerne (henholdsvis fysiske og administrative kontroller). Bestemmelsen kan alene anvendes i det omfang, indsamling og behandling er relevant og proportionalt i forhold til myndighedernes kontrolopgaver. Det er hensigten med bestemmelsen, at der vil være tale om indsamling og behandling af oplysninger vedrørende virksomheder eller ikke-følsomme oplysninger om personer, herunder enkeltmandsvirksomheder.

Myndighederne i Miljø- og Fødevarerministeriet kan med bestemmelsen indhente de oplysninger fra hinanden og fra andre offentlige myndigheder, som er nødvendige for at opbygge grundlaget for at kontrollere overholdelsen af relevante forordningsbestemmelser, loven, samt de regler, der er udstedt i medfør af loven, herunder bl.a. til udarbejdelse af en samlet risikovurdering, der kan understøtte planlægning og gennemførelse af henholdsvis fysisk eller administrativ kontrol. Bestemmelsen kan anvendes til at indsamle, behandle og samkøre offentliggjorte eller ikke-offentliggjorte oplysninger fra andre offentlige myndigheder eller andre oplysninger fra offentligt tilgængelige kilder.

Konkret kan der være tale om oplysninger fra andre myndigheder, såsom hvis Landbrugsstyrelsen indhenter oplysninger fra Fødevarestyrelsens veterinærmedicinregister (VetStat) forud for Landbrugsstyrelsens planlægning af de årlige kontroller. Derudover kan der være tale om indhentning af Fødevarestyrelsens kontroloplysninger/resultater for overtrædelse af dyrevelfærdsregler hos økologiske virksomheder eller data fra Naturstyrelsen om forpagtningsaftaler for græsningsarealer på Naturstyrelsens arealer. Endvidere kan det være indhentning af oplysninger fra Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) hos Erhvervsstyrelsen, for at kunne få informationer om de forskellige selskabskonstruktioner, hvis de erhvervsdrivende har andele i forskellige selskaber med samme produktion, både økologisk og ikkeøkologisk, hvilket medfører en risiko for sammenblanding af økologiske og ikkeøkologiske produkter (eller evt. svig).

Den foreslåede samkøringsbestemmelse vil bidrage til at udarbejde en risikovurdering, samt til at kvalificere risikovurderingen, således at myndighederne bliver i stand til mere præcist at vurdere, hvilke kontrolforanstaltninger der vil være mest effektive og proportionale på et givent område. Hermed opnås en yderligere kvalificering af den proportionalitetsvurdering, der skal foretages af myndighederne med henblik på at sikre, at det mest proportionelle middel anvendes i udførelsen af kontrollen.

Ved videregivelse af oplysninger skal den afgivende myndighed sikre overholdelse af forvaltningslovens § 28. I det omfang en forvaltningsmyndighed er berettiget til at videregive en oplysning, skal myndigheden på begæring af en anden forvaltningsmyndighed videregive oplysningen, hvis den er af betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, som myndigheden skal træffe, jf. forvaltningslovens § 31.

Til nr. 24

Efter økologilovens § 18 a, stk. 1, kan afgørelser truffet i henhold til økologiloven eller regler udstedt i medfør heraf, hvis ikke andet er fastsat i loven eller i henhold til regler udstedt i medfør heraf, påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet, som behandler sagen i en af nævnets afdelinger, jf. § 3, stk. 1, nr. 4, 7 og 8, i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet, og kan dermed ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Efter § 1 i lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevarerklagenævnet (herefter klagenævnsloven) er Miljø- og Fødevarerklagenævnet klagemyndighed for administrative afgørelser, i det omfang det fastsættes i den øvrige lovgivning.

Det fremgår af bemærkningerne til klagenævnslovens § 1, jf. Folketingstidende 2016-17, A, L nr. 44 som fremsat, side 34, at nævnet skal behandle og afgøre klager over administrative afgørelser inden for Miljø- og Fødevarerministeriets ressortområde, i det omfang dette følger af sektorlovgivningen i øvrigt. Det fremgår, at på fødevarer-, landbrugs- og fiskeriområdet vil klager til nævnet over afgørelser truffet bl.a. i medfør af direkte anvendelige EU-retsakter også blive omfattet af nævnets opgave som den øverste administrative rekursinstans.

Det foreslås, at bestemmelsen i § 18 a, stk. 1, tilpasses, således at ”lov eller regler udstedt i medfør heraf” ændres til ”lov, regler udstedt i medfør af denne lov eller i henhold til direkte anvendelige bestemmelser i Den Europæiske Unions retsakter”. Det kommer således til at fremgå direkte af bestemmelsen, at klageadgangen også omfatter afgørelser truffet i henhold til direkte anvendelige bestemmelser i Den Europæiske Unions retsakter.

Med den foreslåede tilpasning af bestemmelsen tydeliggøres, at klageadgangen efter økologiloven også omfatter afgørelser truffet i henhold til f.eks. bestemmelser i en EU-forordning, som forudsat i forbindelse med vedtagelsen af klagenævnsloven. Den foreslåede ændring indebærer dermed ikke en materiel ændring af selve klageadgangen, men er alene en sproglig supplerings af bestemmelsen.

Den foreslåede formulering af bestemmelsen svarer til ordlyden af klagebestemmelser i anden lovgivning på Miljø- og Fødevarerministeriets område, f.eks. § 23, stk. 1, i lov om planter og plantesundhed m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1132 af 3. juli 2020.

Til nr. 25

Det fremgår af § 20, at den, der er omfattet af reglerne i økologiloven, af regler fastsat i medfør af loven eller af bestemmelser i Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold omfattet af loven, efter anmodning fra ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling eller den, ministeren bemyndiger hertil, skal give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som er påkrævet af hensyn til gennemførelse af kontrol efter loven, samt vederlagsfrit yde ministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, fornøden bistand ved kontrol, prøvetagning, kopiering og udlevering af skriftligt materiale og udskrifter af oplysninger.

Efter økologilovens § 1, finder loven anvendelse på produktion, opbevaring, tilberedning, import og markedsføring af økologiske jordbrugs- og fiskeriprodukter, herunder fødevarer. Bestemmelsen er formuleret i overensstemmelse med Den Europæiske Unions forordninger på økologiområdet, og loven fastsætter således rammerne for en regulering af produktion, opbevaring, tilberedning, import og markedsføring af økologiske jordbrugs- og fiskeriprodukter og fødevarer ”fra jord til bord”, dvs. fra primærproduktionen inden for landbrug og fiskeri til produkterne når forbrugeren.

Det foreslås, at § 20 ændres, således at ”Det Europæiske fællesskabs forordninger om forhold omfattet af denne lov, skal efter anmodning fra ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling eller den, ministeren bemyndiger hertil, give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som er påkrævet af hensyn til gennemførelse af kontrol efter loven” ændres til ”Den Europæiske Unions forordninger om forhold omfattet af denne lov, skal efter anmodning fra ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling eller den, ministeren bemyndiger hertil, give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som er påkrævet af hensyn til gennemførelse af kontrol efter økologilovgivningen”.

Med den foreslåede tilpasning af bestemmelsen tydeliggøres, at muligheden for at fastsætte regler om obligatorisk digital kommunikation efter økologiloven også omfatter indberetninger og lignende, der foretages efter bestemmelser i en EU-forordning. Den foreslåede ændring indebærer ikke en materiel ændring af bestemmelsen, idet forordninger på økologiområdet allerede efter gældende ret er omfattet af økologilovens anvendelsesområde, som fastsat i lovens § 1, men er alene en sproglig supplerings af bestemmelsen.

Til nr. 26

Den gældende bestemmelse i § 21 medfører, at ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan meddele de påbud og forbud, der anses for nødvendige for overholdelse af loven eller regler fastsat i medfør af loven eller bestemmelser i

Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold omfattet af loven.

Med forslaget ændres § 21 således, at der efter ”kan” tilføjes ”træffe de afgørelser og”.

Den foreslåede tilføjelse i bestemmelsen medføre, at ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling med hjemmel i § 21 også kan træffe andre afgørelser end forbud og påbud.

Med den foreslåede bemyndigelse vil ministeren kunne træffe andre afgørelser end påbud og forbud. Sådanne afgørelser vil kunne være såvel tilladelser som afslag, dispensationer m.v.

Tilladelser vil f.eks. kunne være at give tilladelse til anvendelse af omlægnings- eller ikkeøkologisk planteformingsmateriale jf. økologiforordningens bilag I, del I, nr. 1.8.5.1., tilladelse til opbinding af kvæg på landbrugsbedrifter med højst 50 dyr (eksklusive unge dyr), hvis det ikke er muligt at holde kvæget i grupper, der passer til deres adfærd, jf. bilag II, del II, nr. 1.7.5, eller undtagelsesvist og kun i konkrete tilfælde, at tillade afhorning, hvor det forbedrer husdyrs sundhed, velfærd eller hygiejne, eller hvis der ellers ville være fare for arbejdstageres sikkerhed, jf. bilag II, del II, nr. 1.7.8.

Til nr. 27

Det fremgår af bestemmelsen i økologilovens § 24, stk. 1, nr. 1, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder lovens § 5.

Det foreslås i § 24, *stk. 1, nr. 1*, at formuleringen ændres fra ”overtræder § 5,” til ”undlader at efterkomme beslutninger truffet i medfør af § 13, stk. 1,”. Dermed gives også mulighed for med bøde at straffe den, der undlader at efterkomme beslutninger truffet efter Den Europæiske Unions forordninger om forhold, der er omfattet af loven, jf. økologilovens § 13, stk. 1. Derudover er det en konsekvensændring af lovforslagets foreslåede ophævelse af § 5 i lovforslagets § 1, nr. 5.

Det fremgår af bemærkningerne til økologilovens § 13, stk. 1, jf. Folketingstidende 2007-08 (2. samling), tillæg A, side 2735, at fødevarerministeren bemyndiges til at fastsætte regler eller træffe bestemmelser med henblik på gennemførelse af direktiver og beslutninger om forhold omfattet af loven. Bemyndigelsen til ministeren til at træffe konkrete bestemmelser forudsættes anvendt i tilfælde af, at der f.eks. skal gennemføres EU-beslutninger om hastende foranstaltninger, og hvor der ikke er tid til at afvente udstedelse af generelle regler. Derudover fremgår, at forordninger er umiddelbart gældende i medlemsstaterne og det derfor kan være nødvendigt eller hensigtsmæssigt, at udstede nationale regler til supplerende af en forordnings bestemmelser. Endvidere fremgår det, at der desuden kan være tale om udstedelse af regler af mere administrativ art, f.eks. om administrerende myndighed, ansøgningsprocedure, kontrol, tilsyn, straf m.v.

For så vidt angår udmålingen af bøder efter bestemmelsen finder de almindelige strafudmålingsprincipper i straffelovens kapitel 10 anvendelse. Ved udmålingen af bøder vil der således blive lagt vægt på lovovertrædelsens grovhed og på

oplysningerne om gerningsmanden, jf. straffelovens § 80, stk. 1.

Til nr. 28

Det fremgår af bestemmelsen i økologilovens § 24, stk. 1, nr. 3, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder forbud eller undlader at efterkomme påbud meddelt efter §§ 21-23.

Det foreslås i § 24, *stk. 1, nr. 3*, at ”forbud eller undlader at efterkomme påbud” ændres til ”forbud, undlader at efterkomme påbud eller afgørelser”.

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 26. Dermed bliver der mulighed for, at straffe med bøde den, der undlader at efterkomme forbud, påbud eller afgørelser meddelt efter § 21. Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 26.

For så vidt angår udmålingen af bøder efter bestemmelsen finder de almindelige strafudmålingsprincipper i straffelovens kapitel 10 anvendelse. Ved udmålingen af bøder vil der således blive lagt vægt på lovovertrædelsens grovhed og på oplysningerne om gerningsmanden, jf. straffelovens § 80, stk. 1.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1*, at ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Det fremgår endvidere af lovforslagets § 2, stk. 1, 2. pkt., at ministeren herunder kan fastsætte, at dele af loven træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Det er mest hensigtsmæssigt, at tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af ministeren, således at lovforslaget kan træde i kraft samtidig med økologiforordningens anvendelsesdato. På nuværende tidspunkt fremgår det af økologiforordningens anvendelsesbestemmelse, at den anvendes fra den 1. januar 2021. Det kan ikke udelukkes, at EU-Kommissionen udskyder økologiforordningens anvendelsesdato til senere f.eks. den 1. januar 2022. Dette forventes afklaret i løbet af efteråret 2020.

Samtidig vil der være visse af de foreslåede bestemmelser, som det eventuelt vil være hensigtsmæssigt at sætte i kraft på et tidligere tidspunkt end loven som helhed såfremt forordningens anvendelsesdato udskydes. Dette således, at disse bestemmelser eller regler, der skal fastsættes i medfør heraf, ikke skal afvente økologiforordningens anvendelsestidspunkt.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, fordi hovedloven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Det foreslås endvidere i *stk. 2*, at regler fastsæt i medfør af økologilovens § 7, stk. 3, jf. lovebekendtgørelse nr. 39 af 17. januar 2020, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler fastsat i medfør af denne lov. Det foreslås yderligere, at regler om straf for overtrædelser af regler, der er fastsat i de pågældende bekendtgørelser, forbliver i kraft, indtil bekendtgørelserne ophæves eller afløses af regler fast-

sat i medfør af denne lov. Det drejer sig om følgende bekendtgørelser:

Bekendtgørelse nr. 48 af 21. januar 2020 om økologiske fødevarer og økologisk akvakultur m.v.

Bekendtgørelse nr. 1291 af 3. december 2019 om økologisk jordbrugsproduktion m.v.

Det foreslås i *stk. 3*, at autorisationer meddelt før tidspunktet for denne lovs ikrafttræden vedbliver at have gyldighed, indtil de bortfalder eller tilbagekaldes.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

§ 1. Loven finder anvendelse på produktion, opbevaring, tilberedning, import og markedsføring af økologiske jordbrugs- og fiskeriprodukter, herunder fødevarer.

I økologiloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 39 af 15. januar 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes efter »fødevarer«: », samt visse andre produkter med tæt forbindelse til landbruget, som er opført på listen i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter«.

2. *Overskriften* til kapitel 2 affattes således:

Kapitel 2

»Kapitel 2

Det Økologiske Fødevareråd

Rådgivende udvalg m.v.«

§ 4. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling nedsætter Det Økologiske fødevareråd.

3. § 4 affattes således:

Stk. 2. Det Økologiske Fødevareråd skal fremme, følge og vurdere udviklingsmulighederne for den danske økologisektor. Rådet rådgiver ministeren i spørgsmål om denne lov, regler fastsat i medfør heraf samt om gennemførelse af EU-regler og andre internationale forpligtelser, for så vidt angår den økologiske produktionsmetode. Herudover kan rådet rådgive ministeren i andre spørgsmål vedrørende økologi.

»§ 4. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan nedsætte rådgivende udvalg eller grupper, der skal følge udviklingen i økologisektoren, og som kan rådgive ministeren.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte nærmere regler for udvalg eller grupper nedsat efter stk. 1.«

Stk. 3. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling fastsætter rådets sammensætning. Formanden udpeges som repræsentant for Miljø- og Fødevareministeriet. De øvrige medlemmer udpeges efter indstilling fra henholdsvis Miljøministeriet, Foreningen for Biodynamisk Jordbrug, Økologisk Landsforening, Landbrugsraadet, Dansk Landbrug, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Forbrugerrådet, Dansk Industri, den danske detailhandel, Det Grønne Kontaktudvalg og Dansk Akvakultur.

Stk. 4. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan bestemme, at andre organisationer eller myndigheder kan indstille medlemmer til rådet.

Stk. 5. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling fastsætter nærmere regler for Det Økologiske Fødevareråds arbejde.

Brug af den økologiske betegnelse

§ 5. Produkter omfattet af denne lov må kun markedsføres eller sælges med henvisning til, at de er produceret i henhold til den økologiske produktionsmetode,

4. *Overskriften* før § 5 ophæves.

5. § 5 ophæves.

hvis produkterne er fremstillet i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af denne lov eller bestemmelser i Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold omfattet af denne lov.

Kapitel 4

Autorisation

Meddelelse af autorisation

§ 7. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan meddele autorisation til økologisk virksomhed, som drives i overensstemmelse med Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold omfattet af denne lov, bestemmelserne i denne lov samt regler fastsat i medfør af loven.

Stk. 2. Autorisation kan meddeles til fysiske og juridiske personer til økologisk drift af en bestemt virksomhed.

Stk. 3. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om autorisation, herunder om ansøgning m.v.

Nægtelse af autorisation

§ 8. Autorisation kan nægtes, hvis

1) ansøgerens autorisation inden for de forudgående 5 år er blevet tilbagekaldt og der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil drive virksomheden økologisk i overensstemmelse med reglerne,

2) ansøgeren inden for de forudgående 5 år er fundet skyldig i et strafbart forhold, der kan give grund til at antage, at den pågældende ikke vil drive virksomheden økologisk i overensstemmelse med reglerne, eller

3) der i øvrigt foreligger oplysninger om den pågældende, som giver grund til at antage, at den pågældende ikke vil drive virksomheden økologisk i overensstemmelse med reglerne.

Stk. 2. Interessentskaber og kommanditselskaber kan nægtes autorisation, hvis der om en af deltagerne foreligger oplysninger, som efter stk. 1 kan begrunde nægtelse af autorisation.

Stk. 3. Et aktie- eller anpartsselskab eller et andet selskab med begrænset ansvar kan nægtes autorisation, hvis der om et medlem af selskabets direktion foreligger oplysninger, som efter stk. 1 kan begrunde nægtelse af autorisation.

6. Overskriften til kapitel 4 affattes således:

»Kapitel 4

Certificering, godkendelse og registrering«.

7. Overskriften før § 7 ophæves.

8. § 7 affattes således:

»§ 7. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om certificering, godkendelse og registrering af økologiske virksomheder, herunder om betingelser og vilkår for registrering og ejerskifte.«

9. Overskriften før § 8 ophæves.

10. § 8 ophæves.

*Bortfald af autorisation***§ 9.** Autorisationen bortfalder

- 1) ved producent-, bruger- eller ejerskifte, eller
- 2) når autorisationsindehaveren til ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling eller den, ministeren bemyndiger hertil, meddeler ophør af produktionen.

Tilbagekaldelse af autorisation

§ 10. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan tilbagekalde en meddelt autorisation, hvis autorisationsindehaveren groft eller gentagne gange har overtrådt Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold omfattet af denne lov, bestemmelserne i denne lov eller regler fastsat i medfør af loven.

Stk. 2. Er autorisationsindehaveren deltager i et interessentskab eller kommanditselskab eller medlem af direktionen i et aktie- eller anpartsselskab eller et andet selskab med begrænset ansvar, kan ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling tilbagekalde dette selskabs autorisation, hvis autorisationsindehaveren ikke inden for en frist på 2 måneder udtræder som deltager eller medlem af direktionen i selskabet.

Stk. 3. Er autorisationsindehaveren et interessentskab eller kommanditselskab eller et aktie- eller anpartsselskab eller et andet selskab med begrænset ansvar, kan ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling tilbagekalde de personlige autorisationer, som deltagerne i interessentskabet eller kommanditselskabet eller medlemmerne af direktionen i aktie- eller anpartsselskabet eller et andet selskab med begrænset ansvar har fået meddelt.

Stk. 4. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan tilbagekalde en meddelt autorisation, hvis virksomheden i en periode på mindst 1 år ikke har haft økologisk aktivitet.

Stk. 5. Det kan i forbindelse med tilbagekaldelse efter stk. 1-3 bestemmes, at autorisationen først kan generhverves efter en periode, der ikke kan overstige 5 år.

Stk. 6. Afgørelser efter stk. 1-4 skal indeholde oplysning om adgang til domstolsprøvelse efter § 12 og fristen herfor.

Daglig drift

§ 11. Den daglige drift af den autorisationspligtige virksomhed skal forestås af autorisationsindehaveren selv eller af en person, der kan opnå autorisation.

11. *Overskriften før § 9* ophæves.

12. *§ 9* ophæves.

13. *Overskriften før § 10* ophæves.

14. *§ 10* ophæves.

15. *Overskriften før § 11* ophæves.

16. *§ 11* ophæves.

Stk. 2. Forestås den daglige drift af en person, der ikke kan opnå autorisation, kan ministeren tilbagekalde autorisationsindehaverens autorisation, hvis personen ikke inden for en frist på 2 måneder fratræder som leder af den daglige drift. Afgørelsen skal indeholde oplysning om adgangen til domstolsprøvelse efter § 12 og fristen herfor.

Domstolsprøvelse af tilbagekaldelse af autorisation

§ 12. Afgørelser efter § 10, stk. 1-4, og § 11, stk. 2, kan af autorisationsindehaveren forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal fremsættes over for ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling, inden 4 uger efter at tilbagekaldelsen er meddelt autorisationsindehaveren. Ministeren anlægger sag mod autorisationsindehaveren i den borgerlige retsplejeformer.

§ 15 a. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Miljø- og Fødevareministeriet om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

§ 16. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om opkrævning og betaling til hel eller delvis dækning af udgifter til autorisation, tilsyn, kontrol og administration efter denne lov, efter regler udstedt i medfør af denne lov samt efter forordninger udstedt af Det Europæiske Fællesskab.

Stk. 2. ---

§ 18 a. Afgørelser truffet i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf kan, hvis ikke andet er fastsat i loven eller i henhold til regler udstedt i medfør heraf, påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, som behandler sagen i en af nævnets afdelinger, jf. § 3, stk. 1, nr. 4, 7 og 8, i lov om Miljø- og Føde-

17. I overskriften før § 12 ændres »autorisation« til: »certificering«.

18. I § 12, stk. 1, 1. pkt., ændres »efter § 10, stk. 1-4, og § 11, stk. 2, kan af autorisationsindehaveren« til: »om tilbagekaldelse af certificering, som er truffet efter Den Europæiske Unions forordninger om forhold, der er omfattet af denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov, kan af indehaveren af certificeringen«.

19. I § 12, stk. 1, 2. pkt. og 3. pkt., ændres »autorisationsindehaveren« til: »indehaveren af certificeringen«.

20. I § 15 a, stk. 1, ændres »lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov« til: »lov, af regler udstedt i medfør af denne lov eller af bestemmelser i Den Europæiske Unions forordninger om forhold omfattet af denne lov«.

21. I § 16, stk. 1, ændres »udgifter« til: »omkostninger«.

22. I § 16, stk. 1, ændres »autorisation« til: »certificering«.

23. Efter § 17 indsættes før overskriften før § 18:

»Samkøring af oplysninger fra andre myndigheder

§ 17 a. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan indhente de oplysninger hos andre offentlige myndigheder, der er nødvendige for at kontrollere, at denne lov eller de i medfør af loven fastsatte regler eller Den Europæiske Unions forordninger om forhold, der er omfattet af denne lov, overholdes, bl.a. med henblik på registersamkøring og sammenstilling af oplysninger i kontroløjemed, herunder oplysninger om skatteforhold.«

24. I § 18 a, stk. 1, ændres »lov eller regler udstedt i medfør heraf« til: »lov, regler udstedt i medfør af denne lov eller i henhold til direkte anvendelige bestemmelser i Den Europæiske Unions retsakter«.

vareklagenævnet, og kan dermed ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. ---

§ 20. Den, der er omfattet af reglerne i denne lov, af regler fastsat i medfør af denne lov eller af bestemmelser i Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold omfattet af denne lov, skal efter anmodning fra ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling eller den, ministeren bemyndiger hertil, give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som er påkrævet af hensyn til gennemførelse af kontrol efter loven, samt vederlagsfrit yde ministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, fornøden bistand ved kontrol, prøvetagning, kopiering og udlevering af skriftligt materiale og udskrifter af oplysninger, som opbevares i elektronisk form.

§ 21. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan meddele de påbud og forbud, der anses for nødvendige for overholdelse af loven eller regler fastsat i medfør af denne lov eller bestemmelser i Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold omfattet af denne lov.

§ 24. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) overtræder § 5,
- 2) undlader at afgive oplysninger eller at stille bistand til rådighed efter § 20,
- 3) overtræder forbud eller undlader at efterkomme påbud meddelt efter §§ 21-23.

Stk. 2. ---

25. I § 20 ændres »Det Europæiske fællesskabs forordninger om forhold omfattet af denne lov, skal efter anmodning fra ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling eller den, ministeren bemyndiger hertil, give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som er påkrævet af hensyn til gennemførelse af kontrol efter loven« til: »Den Europæiske Unions forordninger om forhold omfattet af denne lov, skal efter anmodning fra ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling eller den, ministeren bemyndiger hertil, give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som er påkrævet af hensyn til gennemførelse af kontrol efter økologilovgivningen«.

26. I § 21 indsættes efter »kan«: »træffe de afgørelser og«.

27. I § 24, *stk. 1, nr. 1*, ændres »overtræder § 5,« til: »undlader at efterkomme beslutninger truffet i medfør af § 13, stk. 1,«.

28. I § 24, *stk. 1, nr. 3*, ændres »forbud eller undlader at efterkomme påbud« til: »forbud, undlader at efterkomme påbud eller afgørelser«.